ГОЛОС ПРАЦІ

СЕРПЕНЬ 1990 р. ✦✦ № 13 ✦✦ ГАЗЕТА ВСІХ ✦✦ Ціна 50 коп.

НАША МОЛИТВА

ФОТОРЕПОРТАЖ Сергія Глабчука

(1, 2, 3, 9, 10, 11 стор.)

БОГОСЛУЖІННЯ У ВІВТАРІ. БІЛЯ ПАТРІАРХА **АЛЕКСІЯ** — МИТРОПОЛИТ КИЇВСЬКИЙ **ФІЛАРЕТ** І МИТРОПОЛИТ ВІННИЦЬКИЙ **АГАФАНГЕЛ**

ХРАМ

ИСПОКОН веков у всех народов храм и кладбище считались святым местом. Деформациями морали в нашем обществе задета и эта святая святых человека.

«Отречёмся от старого мира!» — с энтузиазмом восклицали мы, разрушая кладбища и храмы. «Религия — опиум для народа» — твердили десятилетиями. «Мы наш, мы новый мир построим...» — пели на партийных форумах и разрушали всё, что веками создавали наши предки. И боролись. Боролись без конца: с мировым империализмом, с врагами народа, с пережитками прошлого в сознании людей...

«Нынешнее поколение советских людей будет жить при коммунизме», — в III Программе КПСС. И воспитывали для этого «светлого» будущего «нового» человека. Немало в этом преуспели. Вон он, наш «новый» человек, без зазрения совести танцующий на костях не мифических предков, а своих прабабушек и прадедушек, веселящийся в храме, в котором находится братская могила. А сам клуб теперь — «клуб»! Где такое может быть! В Уганде, Бангладеш! Нет, уважаемый читатель, с этим там всё в порядке. Это — в нескольких километрах от Коростеня, в селе Бехи.

В восьмом номере «Голоса» читатели могли прочесть документы переписки народного депутата СССР А. А. Ярошинской с [illegible] ными ведомствами союзного и республиканского подчинения, которые ведают вопросами религии, по поводу возврата кладбища и церкви верующим.

А дело было так. В конце прошлого года к А. А. Ярошинской обратились верующие села Бехи с просьбой помочь им вернуть кладбище и церковь, которую отняли у них, разрушили, а затем, обложив снаружи кирпичом, а внутри оббив ДВП, сделали «очагом культуры».

Церковь в Бехах когда-то славилась своей красотой. В 1911 г. проезжал мимо царь Николай II, остановился, поражённый этим дивом, и подарил верующим деньги, за которые они соорудили прекрасную чугунную ограду. Слава Богу, её хоть не порушили. Стоит и поныне.

В 1937 г. церковь закрыли. Разрушили колокольню, сбросили купола. Во время войны всё же справляли службу в ней. Венчались и отпевали родных до 1950 г. Затем церковь закрыли окончательно. Уехал священник. С тех пор верующие вынуждены за многие километры добираться до соседних храмов.

Верующие провели своеобразный референдум. В результате народному депутату СССР А. А. Ярошинской представили подписи 560 жителей села, требующих возврата церкви. Списки эти находятся сейчас в Совете по делам религий при Совмине СССР.

12 июля 1990 г. Алла Александровна выехала в село Бехи, чтобы на месте разобраться в этой истории. Собрались все старики села. Собрание проходило в «клубе». Пригласили председателя сельсовета, но почему-то ему «срочно» понадобилось в это время выехать в Коростень.

Правда, после того, как народный депутат сама пошла его разыскивать, он вскоре появился с группой «поддержки» в лице двух взлохмаченных юнцов и трёх девушек.

Собрание проходило бурно. Оказалось, что верующих обманули при регистрации общины в облисполкоме. Появился список из 21 человека (среди них — один умерший ещё в прошлом году). Эту группу уговорили дать согласие на строительство новой церкви. Собрание с верующими никто не проводил. Председатель сельсовета Н. У. Бех делал вид, что он ничего не знает, что не ведает даже, что православная община в его селе появилась. Не понимает он, почему люди требуют возврата церкви и кладбища, [illegible] земель.

Едят беховцы в Москву, пикетируют сессию Верховного Совета УССР и областного Совета, обивают пороги райисполкома и облисполкома и требуют одного: вернуть кладбище и церковь! Но их не слышат. Сначала им отвечали: построим клуб, а тогда забирайте церковь. Теперь же решили: зачем колхозу тратиться! Пусть бабки за свои трудовые рубли сами строят себе церковь. А верующие настойчиво требуют: верните кладбище и храм! У десятков людей лежат здесь деды и отцы, здесь хоронили людей, погибавших в военные лихолетья. Люди мечтают искупить свою вину перед мёртвыми. Но председатель непреклонен.

Цёл в клубе жаркий спор. Пришлось Алле Александровне обратиться к юным беховцам из группы «поддержки» председателя: не кажется ли им аморальным танцевать и веселиться в храме на костях своих предков! Отвечала молодая учительница в духе того воспитания, которое она получила и чему учит теперь других: «А где нам танцевать! Пусть подождут два года, пока построят нам клуб, а потом молятся тут».

Одна из выступавших старушек предложила начать строить клуб, а пока под клуб использовать старое здание сельсовета или пустующий второй этаж нового сельсовета, где находится актовый зал. Но председатель стоял на своём: «Не согласовано ведь наверху!» В конце схода было проголосовано решение: варварски уничтоженное кладбище и церковь вернуть верующим. После собрания верующие повели Аллу Александровну осмотреть территорию кладбища. Чудом сохранились две могилы. История одной из них такова: когда бульдозер, который разравнивал могилы, стал приближаться к ней, Х. И. Бех легла на могилу своей дочери и сказала, что скорее умрёт, но не позволит уничтожить её. Дрогнул бульдозерист, — и могила осталась.

Тяжело было слушать женщину, которая, указывая на туалет, сообщила, что здесь лежит её бабушка. А В. С. Бех сказал, что тут, под сараем, лежит его дед.

Перед церковью — свежезаасфальтированная площадка для танцев. Молодым полезен свежий воздух! А ведь под асфальтом чьи-то останки лежат. Какой пример аморальности преподносится молодёжи!

Трогательной была эта встреча. Впервые с людьми говорили по-человечески, понимали их, [illegible] Со слезами на глазах провожали народного депутата СССР, а когда Алла Александровна садилась в машину, запели верующие «Многие лета»...

Уехал депутат, а через два дня в Житомир прибыли гонцы из Бехов. Оказывается, местный «самодержец» — председатель сельсовета, который уже 20 лет вершит судьбами беховцев, стал грозить верующим, что если церковь им вернут, он её самолично сожжёт, а на народного депутата СССР А. А. Ярошинскую напишет самому Президенту!

Но верующие твёрдо намерены отстоять свои права. Их мечта — когда придёт срок, найти вечный покой под вековыми липами кладбища, рядом с могилами своих предков. И чтобы отпевали их в старой церкви, а их внуков и правнуков венчали в ней.

Очень хочется верить, что так и будет.

А. СЕМЕНОВА.

ОТ РЕДАКЦИИ: Печатая этот материал, редакция обращается к своим читателям с предложением продолжить разговор о Вечном, высказать своё мнение по поднятому вопросу.

13. «Народним депутатам Української РСР, звільненим від виконання виробничих або службових обов'язків, надаються для спільного проживання з членами сім'ї на відповідний період в м. Києві службові жилі приміщення, або жилі приміщення для постійного проживання». (ТИМЧАСОВЕ ПОЛОЖЕННЯ ПРО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНСЬКОЇ РСР).

НОВА НОМЕНКЛАТУРА

Ось таке рішення прийняла наша шановна парламентська більшість.

Тепер ваш народний депутат, шановні читачі, може взяти собі службове жиле приміщення в м. Києві на час депутатських повноважень, а може й приміщення постійного (!) проживання в м. Києві.

Ви хочете жити в Києві! Станьте депутатом. Якщо вам це вдасться, ви станете людиною першого сорту. Раніше такими були секретарі обкомів; закінчилась кар'єра, і їхнє місце у Києві в шикарній квартирі забезпечене. Зараз у вищу номенклатуру «проскочили» народні депутати України.

Неформали-демократи, які воювали з привілеями партократії в останні роки, зараз самі попали в номенклатуру.

Рішення Верховної Ради Української РСР, обраним до складу ордепутатам постійних квартир у м. Києві то є:

— приниження гідності виборців;
— приниження гідності народних депутатів;
— дискредитація виборів;
— розрив зв'язку між виборцями і їх депутатами;
— викликає у виборців неповагу до депутатів та державної влади взагалі;
— забезпечує влаштування в місті Києві збанкрутілих партапаратників.

Це рішення незаконне, і воно має бути відмінено Народною Радою, а Київський міськвиконком має виконати це рішення Народної Ради і надати лише тимчасове житло депутатам, на час їх роботи у Верховній Раді.

У проекті нового положення, розробленому в червні, було записано:

«Народним депутатам Української РСР, обраним до складу органів Верховної Ради Української РСР й увільненим від виконання виробничих або службових обов'язків, надаються для спільного проживання з членами сім'ї на відповідний період в м. Києві безплатно службові приміщення. Комунальні послуги (...) та користування телефонним зв'язком оплачують ті, хто проживає на службовій жилій площі.

Жилі приміщення, що їх займають депутати та члени їх сімей за місцем постійного проживання, на цей період підлягають бронюванню».

Правильно було написано. Поки депутат і працюєш в парламенті — живи в Києві. Закінчились повноваження — їдь додому, до виборців.

Але ж як перестроїлась президія! Як трансформувались їх погляди в бік номенклатурного мислення! Гнилизна!

Правда за радикалами з Народної Ради. Розпуск цієї Ради — є необхідною умовою прискорення перебудовних процесів на Україні.

О. СУГОНЯКО.

Бібліотека Меморіалу

500 — РІЧЧЯ ЗАПОРІЗЬКОЇ СІЧІ

ГОЛОС

СЕРПЕНЬ 1990 р. ✦✦ № 14 ✦✦ ГАЗЕТА ВСІХ ✦✦ Ціна 50 коп.

ЯК ЩЕ БУЛИ МИ КОЗАКАМИ

З СВЯТКУВАННЯ РІЧНИЦІ СЛАВНОГО ВІЙСЬКА ЗАПОРІЗЬКОГО

Слава не поляже:
Не поляже, а розкаже,
Що діялось в світі —
Чия правда, чия кривда
І чиї ми діти...

Нове джерело народного руху з'явилося на межі XV—XVI століття. Того часу на крайнім пограниччі українського життя підіймалася велика сила, значення якої не можна і зараз переоцінити. Та сила зміцніла, озвалась до світу дзвоном шабель, тужливою піснею.

«Приймай же нас сьогодні, славний рід козацький, ми йдемо до тебе вклонитися твоїй мужності, перекинути місток від минулого до сьогодення, щоб твоя слава гриміла і сьогодні, твоє бажання волі не вмирало, а стало тою зіркою, за яку твої сини, Україно, клали голови.

Автобуси перетворені на писанки жовто-блакитного кольору, кольору життя і волі, понесли на Січ вісточку з Житомира.

Бо так вже повелося,
Що Прапора нам треба:
Візьмемо сніп колосся
Й блакитну стрічку неба.

Козацькі прапори: малиновий з хрестом та жовто-блакитний були прокляттям для наших ворогів, для всіх тих, хто йшов до нас з нечистою совістю, не як дружелюбний гість, а як загарбник цієї землі і поневолювач його народу. На дорогу заспіваємо пісню, так щоб у всіх, хто чує, аж серце здригнулося і — в дорогу. Будьмо.»

За вікном автобуса — Київ. Під'їжджаємо до пам'ятника Шевченку. Ох, Тарасе, Тарасе. Стоїш ти незламною силою нашого народу. Його велич, його сила і все — поєднано в твоєму образі. Рідний брате,

(продовження на 3 стор.)

НА ПРОХАННЯ ВАЛЕРІЯ ШЕВЧУКА

У № 13 газети «Голос» опубліковано статтю Євгена Концевича «Таємна зброя Валерія Шевчука»...

В оригіналі була зноска такого змісту: «Дана стаття готувалася до 50-річчя В. Шевчука, що було минулого року. Однак «Радянська Житомирщина» її друкувати злякалася. Ми ж вирішили, краще пізно, ніж ніколи».

Перед засилкою статті до набору зноску було знято. Валерій Шевчук тепер наполягає на її обнародуванні. Що «Голос» і робить.

[redacted]

ПОВЕРНЕННЯ В ЛОНО ЦИВІЛІЗАЦІЇ

ФОТОРЕПОРТАЖ Л. БОНДАРЧУКА

м. НІКОПОЛЬ. НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ, ПРИСВЯЧЕНА РОЛІ УКРАЇНСЬКОГО КОЗАЦТВА В ІСТОРІЇ ЦИВІЛІЗАЦІЇ.

ДНІПРОВА КРАПЛИНА

(Уривок)

Ой, наснились мені,
Ой, наснились пороги Дніпрові,
Святослава дружина,
Розбита в нерівнім бою.
А на гребенях хвиль —
Згустки власної крові,
Печеніги вино моїм
Черепом п'ють.
Бенкетує каган,
Чадить п'яно багаттям,
Роксолан синьооких
Жене у полон.
І стає моє небо
Блідніше розп'яття
Крізь цвяховану біль
Мозолястих долонь.
І вгорі котить сонце,
Пробите мечами.
Хрипло коні іржуть
У малинову даль,
І ридають вітри
На розхрестях піщаних,
Заплітають корогви
В ранкову печаль.
Вже тіла мертвих воїв
Оплакує вітер,
І гуляють дощі
Між кольчуг русичів.
Лежить правда й свобода —
Полонянка покрита
Ятаганом кривим.
Сходить місяць вночі.
І Славутич вже сохне
В ганьбі безязикій,
У заплавах далеких
Лише тужать сичі.
А над світом розчахнутим,
Боязко — диким,
Привид Чорнобиля
Круком кричить...
... Гей, летіте, орлята,
На зранених крилах,
Звіть до Києва-града
На раду князів.
Ой, Аскольдова Русь,
Ти потрой свою силу,
Гордо глянь
З-під Кирилових брів.
Ти ж не раз брала меч
В богатирську десницю,
Щоб в огні захистить
Рідний дім і зело.
А коли над Дніпром
Бронзовіли зірниці,
Знов кувала з меча
Хліборобське рало.
Скільки впало синів твоїх
В подвигах ратних,
Скільки сліз Ярославен
Росою лягло.
Мономахова шапка, —
Та велич печальна,
В помаранчевій хмарі
Зламалось крило...
... Вже за правду у бій
Йдуть сини Ярослава,
І Ватутін стоїть
На ранковій горі.
Чорні орди чужинців
Тікають безславно,
Бо Кобзар сивоусий
На Київ зорить.
Вже шоломи Софії
Розвіялись з диму,
Зупинився Богдан
На баскому коні.
Україно! Моя Україно!
За свободу твою
Стільки нас полягло...
Скрізь кургани твої,
Ніби неньчині груди високі,
А над ними жорстокі
Віки гомонять.
І встає, немов храм,
Сонця диск світлобокий,
Коли в простір ранковий
Соколята летять.
Пломенистими маками
Пініться літо,
І як пам'ять жива
Весь озорений лан.
Обеліски й кургани
На кручах Дніпрових
І солона від крові
Козацька земля.
Тополиний кортеж
В тихім мреві ранковім —
Під розрубаним дзвоном
Помаранчевих веж.

Павло ЧОВНИСК.
с. Потіївка на Житомирщині.

ДОПОМОГЛИ ЗБИРАТИ ВРОЖАЙ

О 19-ій годині 10 серпня по обласному радіо було передано звернення президії Житомирської міської Ради народних депутатів до жителів міста про надання допомоги селянам в збиранні вирощеного доброго урожаю овочів, фруктів, зернових.

Громадяни Житомира відгукнулися на звернення і вранці 11 серпня приїхали в колгосп ім. Калініна, де працювали на збиранні яблук. Це були люди різного віку, різних професій, котрі вболівають за долю вирощеного врожаю, за долю перебудови в нашій країні.

Серед них були: Северенчук М. Е. — пенсіонер, Карпов А. Е. — слюсар ТТУ, Карпова Р. І. — працівник станції «Житомир», Карпов В. А. — робітник універсальної бази, Трегубов Л. П. — робітник заводу «Автозапчастина», Трегубов Р. Л. — випускник школи, Алексієнко Л. Н. — вчитель, Григор'єва Г. К. — медсестра обласного психоневрологічного диспансеру, Віленська Г. Ю. — педагог дитячої лікарні, Віленська Т. Г. — учениця школи № 17, Чистякова Н. П. — медсестра 2-ї міськполіклініки, Чистякова Р. А., Язикова Н. П. — пенсіонерка, Косякова Н. А. — пенсіонерка, Кудряшова А. І. — пенсіонерка, Лисюк М. С. — вчитель, Щербакова С. П. — пенсіонерка, Руденко А. Г. — викладач технікуму МОД, Руденко Л. І. — вахтер заводу «Хімволокно», Парфенюк К. А. — працівник інспекції Держстраху Богунського району, Суходольський Ф. П. — інженер мехколони № 6.

Агрономом колгоспу нам було доведено завдання, яке ми виконали: зібрали 3500 кілограмів яблук. Від імени правління колгоспу бригадир оголосив нам подяку.

Розрахунок був проведений натуроплатою. Всі: і городяни і представники колгоспу були задоволені.

Ф. СУХОДОЛЬСЬКИЙ.

13. 08. 1990 р.

ГОЛОС
АСОЦІАЦІЇ ДЕМОКРАТИЧНИХ РАД УКРАЇНИ

СЕРПЕНЬ 1990 р. ✦✦ №15 ✦✦ ГАЗЕТА ВСІХ ✦✦ Ціна 50 коп.

«МЕРСЕДЕС» УХОДИТ ОТ ПОГОНИ

По данным «Радянської Житомирщини» от 21 августа, многочисленные возмущённые житомиряне не дают работать редакции этой уважаемой газеты и обкому КПСС, так как звонят в эти конторы круглосуточно и возмущаются мэром Житомира — он ездит на «Мерседесе»!

И я возмущаюсь. Ничего себе! Я гражданин страны, где все должны быть равны, хожу пешком, а какой-то мэр ездит, понимаете-ли. Вот если он будет без машины, в отечественном засаленном костюме, с красной пропитой рожей, безграмотной речью, как у Плюща, — тогда он мне друг, товарищ, брат и слуга народа.

Видел мэра однажды. Ходит без галифе и нагана, в чистом новом костюме с галстуком; ровная спокойная речь. Наверное, именно поэтому с ним и хочет разговаривать Европа, а не с нашими напыщенными и бестолковыми областными вождями, — «Мерседесы» тому свидетельство. А если ещё неожиданно в Житомире появится гамбургская ветчина, баварское пиво и мюнхенские сосиски, — телефоны «Радянської Житомирщини» и обкома КПСС вообще разлетятся от звонков возмущённых житомирян.

И в какое время! Когда тупоголовое правительство Масола, в преддверии рынка своим первым указом наглухо заколачивает границы. Ситуация почти как в тридцать седьмом году. С той только разницей, что в 1937 году для конфискации имущества НКВД обязано было арестовывать людей, а в 1990-м — казну державы будут быстро заполнять наши таможенники уже без ареста пассажира. Что ж, и на том спасибо Масолу. И в это время — время экономической блокады города партийными консерваторами — Садовенко прогрыз в железном занавесе окно в Европу с нахальством Петра I. Возмутительно!

И ещё одно. Из чистого любопытства хочется знать. Сколько легковых автомашин в автохозяйствах обл-гор-райкомов партии, в облисполкоме и что они возят! Сколько машин и каких марок у Фёдорова! Возят ли они его жену на базар, на дачу, в Киев, к кумовьям! Если нет, — я её искренне уважаю. Она делает честь и сохраняет кристальную репутацию и авторитет своего мужа.

Возмущённый житомирянин
Л. Н. МИХАЙЛОВ.

СПІВЧУВАЄМО

Співчуваю редакції «Радянської Житомирщини» і обкому КПУ, особисто пані Голованівій, з приводу турбот, що їм завдають дзвінки житомирян, обурених появою «Мерседесів» в Житомирському міськвиконкомі. Про це повідомила «Р. Ж.» 21 серпня на першій сторінці.

22 серпня «Р. Ж.», правда, уже на другій сторінці, повідомляє, як державні «Волги», що возять панів високого службового рангу, завантажуються із чорного ходу складу дефіцитними продуктами. То, в зв'язку із цими повідомленнями газети, я дуже хотіла б знати, а чи не було дзвінків до редакції, що «Мерседес» пана Садовенка завтнажується з чорного ходу дефіцитними товарами! Бо ж те, що пан Садовенко їздить «Мерседесом», на який не витрачено жодного карбованця із нашого злиденного державного бюджету — робить меру Житомира, на мою думку, велику честь.

І дуже подивували Ви мене, пані Голованова, коли якось так уїдливо сказали в газеті про альтруїзм західних бізнесменів. Тобто, Ви даєте читачам зрозуміти, що не вірите в безкорисливість тих, хто надав для користування нашому міськвиконкому шикарні автомобілі. Правильно! І не треба вірити! Ми ж то з Вами знаємо, до чого призводить сліпа віра. Треба всього-на-всього розуміти, що нормальні люди-виробничники, бізнесмени, чи як їх там, звичайно ж, матимуть зиск із свого виробництва, якщо їм вдасться те виробництво запустити у нас.

Окрім того, пані Голованова, нема на землі людини, якій би були байдужі судження про неї інших людей. А бізнесмени — достеменно знаю — теж люди. І їм буде дуже приємно, коли ми з Вами, пані Голованова, із розімкненими від здивування ротами, будемо знайомитись, із, скажімо, буржуйським комплексом по виробництву свинини із замкненим циклом. Чого із розімкненими ротами! Та невидані ж нами машини стоять у тому комплексі і, що найголовніше, пахне, розумієте, не свинарником, а ковбасою.

Досить про це, бо судомить мій напівголодний живіт...

І ще хочу поспівчувати Вам, пані Голованова, з приводу того, що Вам бракує часу бодай для огляду центральної преси. Бо я якось читала в «Известиях» публікацію таких фактів буржуйського альтруїзму щодо нас, совітських, і такого дикого невігластва наших «організаторів» виробництва — аж дух перехопило. Йшлося про комплекс для вирощування суниць. Але я не осуджую Вас, я співчуваю: не до огляду центральної преси, коли весь час дзвонять свої житомиряни, котрим не дає спокою «Мерседес» пана Садовенка».

Ще раз співчуваю Вам, пані Голованова, бо ж після публікації в «Р. Ж.» від 22 серпня люди, мабуть, знову турбуватимуть Вас запитаннями по телефону. Наприклад, такими: чи то правда, що в нашій торгівлі є різні делікатеси — навіть «Пташине молоко» — тільки... не для всіх.

Галина ШВЕЦЬ.

ПОЗОР ПАРТОКРАТАМ!

Согласно упорно поступающей информации из Житомирского райкома КПСС, 28 августа в Житомире состоится демонтаж памятника В. И. Ленину. Об этом, в частности, сообщил в с. Левкове инструктор вышеназванного райкома.

Житомирский горсовет, верный ленинским идеям народовластия и демократии, призвал житомирян дать отпор зарвавшимся партократам, выставить пикеты на площади В. И. Ленина, возле памятника вождю и обкома созданной им партии.

В знак протеста против демонтажа памятника горсовет подал в суд Житомирский райком КПСС.

Редакция «Голоса», в свою очередь, тоже протестует против необдуманной акции вандализма.

Предлагаем поступить по-ленински (читай на одной из страниц этого номера газеты нашей). Создать компетентную комиссию, которая, как и во времена исполнения ленинских «вказівок» при жизни самого Ленина, сделает выводы о дальнейшей судьбе нужных и ненужных памятников В. И. Ленину.

Собственная информация
«ГОЛОСА».

Минулого тижня в суспільно-політичному житті демократичного Житомира відбулися чотири події: мітинг медичних працівників, черговий (99-ий!) випад обласної газети обкому КПРС «Радянська Житомирщина» проти народної міської Ради, заява житомирського райкому КПРС про демонтаж пам'ятника В. І. Леніну в обласному центрі, перша передислокація редакції газети «Голос» (читай і дивись на цій же сторінці.)

РЕДАКЦІЯ «ГОЛОСУ» МІНЯЄ ДИСЛОКАЦІЮ

Сьогодні, десь о третій годині дня, зайшов я на Комсомольську, 24. Кажуть, тут можна скоріше купити «Голос». Бачу — сидять в коридорі якісь обклалися паперами та й пишуть. А друкарка шпарить на машинці. Робота кипить!

— Де тут редакція! — питаю.

— А хто Вам треба!

— Та головний редактор.

— Тоді Вам туди, — показують на двері десь в кінці коридору. — У нього тепер свій кабінет. Підходжу ближче — на дверях якась позначка.

Я остовпів.

— А Ви не соромтесь! Заходьте, будь ласка, — він там.

Я дуже здивувався, але вигляду не подав. Штовхнув одні двері — немає, штовхнув другі...

Сидить головний редактор за тумбочкою і гортає папери.

Побачив мене, підвівся...

— Що вам тут треба! — питає.

— Можна купить газету! Свіжий номер...

—Яку газету!! Ану геть звідси! Хіба не бачите — зайнято!

Я — ходу! Тільки мене й бачили...

Ну й дива!

Розкажу в селі — не повірять.

Так нічого й не второпав.

Може, хтось пояснить!

Дядько КІНДРАТ.

23 серпня 90 року.

19 СЕРПНЯ В ЖИТОМИРІ, НА ПЛОЩІ РАД, ВІДБУВСЯ МІТИНГ МЕДИКІВ.

Фото Сергія Глабчука

Бібліотека Музею Української Преси

ГРОМАДЯНСЬКА ДУМКА

ВЕРЕСЕНЬ 1990 р. ✦✦ № 17 ✦✦ ГАЗЕТА ВСІХ ✦ Ціна 50 коп.

З ВЕРЕСНЯ РОЗПОЧАЛА РОБОТУ НАРОДНА РАДА УКРАЇНИ

ЗАЯВА

ПРО ПРИНЦИПИ МІЖДЕРЖАВНИХ ВІДНОСИН УКРАЇНИ ТА РРФСР НА ОСНОВІ ДЕКЛАРАЦІЙ ПРО ДЕРЖАВНИЙ СУВЕРЕНІТЕТ

Ми, народні депутати УРСР, РРФСР, СРСР, на зустрічі, організованій Народною Радою України та парламентським блоком Демократична Росія,

— ВИХОДЯЧИ з історичного факту глибокої системної кризи, що охопила СРСР як унітарну імперію,

— ПРАГНУЧИ зламати існуючий монополістично-партократичний режим і замінити його правовою плюралістичною парламентською системою народовладдя,

— БАЖАЮЧИ побудувати демократичні незалежні держави наших народів — Республіку Україну та Російську Федеративну Республіку — встановити та розвивати відносини між ними як суб'єктами міжнародного права,

прийняли цю спільну Заяву:

I

Історія двох великих народів — України і Росії — багата на драматичні події, які не сприяли встановленню між ними рівноправних відносин. Державні права України, засвідчені в Договорі («Статтях») гетьмана Богдана Хмельницького з царем Олексієм Михайловичем (1654 р.), а також у Четвертому Універсалі Української Центральної Ради (1918 р.) про створення самостійної незалежної вільної суверенної держави українського народу — Української Народної Республіки — були розтоптані царським і більшовицьким режимами.

Договір про утворення СРСР (1922 р.) фактично ліквідував державну самостійність як України, так і Росії, і заклав підвалини сталінської імперії, що стала концтабором для всіх народів, які опинилися в її складі.

Тоталітарний устрій та імперська політика керівництва СРСР завдали величезної шкоди нашим народам, призвели до економічної та екологічної кризи, морального і фізичного занепаду.

В історії наших народів є і світлі сторінки дружби та взаємодопомоги. Прикладом цього є спільна боротьба проти гітлерівського фашизму, сталінської тиранії, за торжество демократичних ідеалів. Ми виступаємо за те, щоб усі кращі історичні традиції взаємних відносин і зв'язки між народами України та Росії всіляко підтримувати і розвивати.

II

Саме тепер, коли в республіках зростає демократичний рух, спрямований проти скомпрометованої партійно-державної системи, народи України і Росії мають реальний шанс відкрити нову сторінку в історії їх відносин.

Основоположними документами, які виражають волю народів України та РРФСР до створення суверенних демократичних держав, є Декларації про державний суверенітет України і РРФСР, прийняті 1990 року.

Реалізація принципів, закладених у цих Деклараціях, повинна вважатися головною метою діяльності нових органів влади України та РРФСР. Учасники зустрічі вважають, що міждержавні відносини УРСР і РРФСР повинні грунтуватися на таких принципах:

— безумовне визнання Україною Російської Федерації і Російською Федерацією України суверенними державами — суб'єктами міжнародного права;

— суверенна рівність сторін;

— невтручання у внутрішні справи одне одного і відмова від застосування сили або економічних та інших методів тиску, несумісних з принципами міжнародного права;

— непорушність існуючих державних кордонів між УРСР та РРФСР і відмова від будь-яких територіальних претензій;

— сприяння в забезпеченні політичних, економічних, етнічних та культурних прав усіх представників націй та народностей РРФСР, які проживають на території України і України — на території РРФСР, сприяння в наданні гуманітарної допомоги та вирішенні проблем, які виникають, на основі неухильного дотримання прав людини, проголошених Загальною декларацією прав людини, Гельсінськими, Віденськими угодами та іншими міжнародно-правовими актами;

— взаємовигідне співробітництво в економічній, екологічній, науково-технічній, культурній, гуманітарній, інформаційній та інших сферах на основі міждержавних договорів, заохочення прямих зв'язків між підприємствами та організаціями;

— урегулювання будь-яких спірних проблем у дусі згоди.

III.

Особливістю нинішнього перехідного періоду є, з одного боку, виникнення та існування нових політичних реалій — незалежних держав: України, РРФСР та інших, з другого боку — наявністю віджилих політичних, економічних, адміністративно-державних, воєнних та інших союзних структур. Їх безболісний демонтаж, утвердження державності республік і перехід до співдружності незалежних держав — головна проблема теперішнього періоду.

Для її вирішення необхідно почати негайно переговори між республіками насамперед з таких питань:

1. Економічні та фінансові взаємини;

2. Збройні сили, військово-промисловий комплекс, КДБ;

3. Спільні екологічні програми, зокрема — боротьба з наслідками Чорнобильської катастрофи;

4. Паливно-енергетичний комплекс, включаючи об'єкти атомної енергетики і промисловості;

5. Транспорт і зв'язок;

6. Правонаслідування республік щодо міжнародних договорів та майна СРСР.

Учасники зустрічі вважають, що вирішення цих та інших питань в дусі добросусідського співробітництва, дружби та взаємодопомоги буде великим конструктивним кроком уперед у розвитку міждержавних відносин України та РРФСР. Таке співробітництво вимагає встановлення дипломатичних і консульських відносин між нашими державами із заснуванням у Києві та Москві їхніх постійних дипломатичних представництв.

Ми закликаємо народних депутатів УРСР, РРФСР та народних депутатів СРСР від України та РРФСР приєднатись до нас і підписати цю Заяву.

Ми закликаємо Верховні Ради наших республік принципи і положення цієї Заяви покласти в основу документів про міждержавні відносини України та РРФСР.

Заяву складено українською та російською мовами. Обидва екземпляри автентичні.

Прийнято 29 серпня 1990 року в Москві.

ВАКАРЧУК І. О., народний депутат СРСР, член Верховної Ради СРСР

ДРАЧ І. Ф., народний депутат УРСР

ЗАЄЦЬ І. О., народний депутат УРСР

КРИЖАНІВСЬКИЙ В. П., народний депутат УРСР

ЛУК'ЯНЕНКО В. Г., народний депутат УРСР

ПАВЛИЧКО Д. В., народний депутат СРСР і УРСР, член Президії Верховної Ради УРСР

ПИЛИПЧУК В. М., народний депутат УРСР, член Президії Верховної Ради УРСР

РЯБЧЕНКО С. М., народний депутат СРСР, член Верховної Ради СРСР

ЦОВКОЦИТНИЙ В. Ф., народний депутат УРСР

ЦЕРБАК К. М., народний депутат СРСР, член Верховної Ради СРСР

КУХНОВСЬКИЙ І. Р., народний депутат УРСР, член Президії Верховної Ради УРСР

х х х

АФАНАСЬЄВ К. М., народний депутат СРСР

ЛУКІН В. П., народний депутат РРФСР, член Президії Верховної Ради РРФСР

МУРАШОВ А. М., народний депутат СРСР

ПОНОМАРЬОВ Л. О., народний депутат РРФСР

ПОПЦОВ О. М., народний депутат РРФСР

ФІЛАТОВ С. О., народний депутат РРФСР, член Верховної Ради РРФСР

ЧЕЛНОКОВ М. Б., народний депутат РРФСР

ЦЕЛОВ-КОВЕДЯЄВ Ф. В., народний депутат РРФСР

ЯБЛОКОВ О. В., народний депутат СРСР

Цьому документові висловили свою підтримку й приєдналися до нього: народний депутат СРСР А. О. Ярошинська, народні депутати України: Скорик Л. П., Кислий П. С., Хмара С. І., Маслюк Г. Є., Білий Л. С., Валеня І. Ю., Яхеєва Т. М., Зайко Я. Я., Мельничук В. Г., Барабаш О. Л., Шевченко О. Є., Швайка М. А., Карпенко В. О.

Відкритий лист до народного депутата СРСР Алли Олександрівни Ярошинської

Ц ановна Алло Олександрівно!

Майже всі житомиряни ставляться до вас з великою повагою і повним довір'ям. Ви були однією з перших жінок на Житомирщині, хто, відкинувши думки про своє власне добробуття, підняв свій голос на захист соціальної справедливості та інтересів нашого народу. Люди оцінили Вашу принциповість і безкомпромісність і обрали Вас народним депутатом СРСР, довіривши Вам свої надії і труднощі.

Завдяки демократичним змінам у останній час люди починають усвідомлювати, що принципи соціальної справедливості, рівноправ'я та демократії не вдасться втілити в життя без змін тоталітарної імперської системи, в якій ми живемо понад 70 років. Як вода у пісок, ідуть прагнення і дії людей, котрі бажають поліпшити хоч як-небудь тяжке становище, у якому опинилося наше суспільство, та й український народ особисто.

На тяжку долю жителів України, окрім голодомору, репресій та геноциду, випала ще й тяжка екологічна катастрофа, довершена Чорнобильським вибухом. Квітуча і щедра в минулому земля за кілька десятиліть «соціалістичного» будівництва перетворена у брудний промислово-атомно-хімічний придаток до «хазяйського» подвір'я. Мабуть, саме тому весь свідомий український народ стає на шлях ненасильницької боротьби за незалежність і демократію. Мабуть, тому як свято сприйняли українські люди прийняття Декларації «Про державний суверенітет України».

Ц ановна Алло Олександрівно, не зважаючи на те, що деякі пункти цього документу мене не задовольняють, загалом я вважаю Декларацію досить радикальною і хочу звернути Вашу увагу на II розділ, на два пункти:

1. «... Народ України є єдиним джерелом державної влади в республіці...

2. ... Від імені всього народу може виступати виключно Верховна Рада України...»

Метою мого листа до Вас є прохання і заклик проявити послідовність і принциповість у Вашій політичній діяльності і приєднатися до заяви Спілки Демократичних Сил України, до складу якої входять тринадцять політичних партій і громадсько-політичних організацій (УРП, УНДП, СДПУ, українські організації партії ДС, Товариство української мови, «Меморіал», «Зелений світ» та інші...).

У своїй заяві СДСУ закликає народних депутатів СРСР не брати участі в діяльності Верховної Ради СРСР і, згідно з вищезазначеними пунктами Декларації про державний суверенітет України, спрямувати сили на шляху боротьби за незалежність і демократію, супроти нав'язування підфарбованого та підлагодженого «нового» союзного договору, який в умовах, коли Україна не має реального суверенітету, затягне ще один зашморг на шиї українського народу.

Ваша активна громадянська позиція дає мені змогу мати надію, що Ваші зусилля консолідуються з силами української демократії у справі відродження незалежної України.

З повагою до Вас

А. К. ОЗЕРОВ,

від імені житомирського оргкомітету партії «Демократичний Союз».

Бібліотека Меморіалу

Наш індекс: 61351
Ціна примірника для передплатників — 15 коп.

ГОЛОС ПРОМАДЯНИНА

ВЕРЕСЕНЬ 1990 р. ✦✦ № 19 ✦✦ ГАЗЕТА ВСІХ ✦ Ціна 50 коп.

Ексклюзія

Ціна примірника — 50 коп. Зверх того — спец.

В Україні, коли економіка є державною, а держава — колоніальною, робітничий рух може і повинен стати складовою часткою національно-визвольного руху за державну самостійність України. І шахтарі Донбасу, і робітники Львова, і робітники м. Києва усвідомлюють, що вирішення проблем соціально-економічних і екологічних гарантовано лише у власній Українській державі, коли вироблений національний продукт не йде в метрополію і звідти розподіляється між колоніями, а коли ми є власниками того, що виробляємо і на підприємстві, і в Україні.

Верховна Рада УРСР, в якій 3/4 комуністів і решта тих, хто прагне консолідуватися з ними, в принципі не здатна вирішити наших проблем. Вага Декларації про «Суверенітет», прийнятої нею 16 липня ц. р. вимірюється вагою Постанови УРСР про Чорнобиль, в якій найбільше, на що вона спромоглася — це «наполягати на припиненні експлуатації ЧАЕС». Перед ким наполягає вищий законодавчий орган «суверенної» УРСР! Облудність цієї Постанови — найліпший доказ облудності самої Декларації. Економічна і побутова злиденність, відсутність елементарних споживчих товарів, інфляція, соціальна незахищеність — це є результат економічної і політичної кризи, що в Україні поглиблюється, і яку Верховна Рада УРСР не спроможна здолати. Мало того, вона ігнорує нас і наші вимоги, поставлені екологічним мітингом 29 липня, проведеним на заклик Міжпартійної Асамблеї та страйковим комітетом Києва. Верховна Рада проігнорувала політичні вимоги, поставлені шахтарями Донбасу 11 липня.

В таких умовах Верховна Рада УРСР бере всю повноту влади і відповідальність за нинішнє і майбутнє України і забезпечить швидкі радикальні зміни, які виведуть країну з кризи, або визнає свою неспроможність і дочергово саморозпускається.

ІМПЕРІЯ НЕ ПРОЙДЕ!

2 вересня біля Центрального стадіону в м. Києві відбувся багатотисячний мітинг, який організувала УРП. На мітингу з великими промовами виступили Л. Лук'яненко, С. Плачинда, О. Шевченко, Г. Мусієнко, а також М. Горбань, Р. Коваль та багато-багато інших.

Головна мета мітингу — пояснити, хто і чому вимагає підписання союзного договору, кому він потрібний і що може статися після того, як українська делегація поставить свій підпис.

В одному промовці були єдині: кому, як «договір» добра не зробить, адже цей кабальний фарс вигідний лише московським «князям», а не суверенним республікам. А Україна, згідно Декларації про суверенітет, такою вже є. І нічого чекати добра від третього договору, коли перші два принесли Україні тільки страждання (мається на увазі договори 1654 і 1922 років). А щоб підписання договору не трапилось, члени УРП, які виступили, запропонували такий хід дій:

1. 3 вересня з 8. 30 пікетувати Верховну Раду УРСР.
2. 5 вересня з 16. 00 пікетувати КДБ.
3. Того ж дня провести мітинг біля Жовтневого палацу культури, де у «славні» часи репресій була катівня НКВД (саме ця акція пройшла у дні семінару «Голодомор-33», який провів «Меморіал»).

Якщо, за словами виступаючих, ці заходи не знайдуть підтримки, — оголосити 27 вересня попереджувальний страйк, а 30. 09. 90 р. — всеукраїнську маніфестацію.

Як будуть розгортатися події, читачі дізнаються з подальшої інформації.

В. І. ЛЕЩІНСЬКИЙ.

РОСІЙСЬКА ІМПЕРІЯ= РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ= . . . . . = ТЮРМА НАРОДІВ

В.И. Ленин: «Приходится арестовывать их»

Прочитал заметку «Чи потрібні нам пам'ятники Леніну!» А сейчас читаю двухтомник «М. Горький в воспоминаниях современников» (Москва, 1981 г.). Так вот: том 2, стр. 23, читаю воспоминания В. Луначарского. Тут я прочитал следующее: «... Горький жаловался на обыски и аресты некоторых людей из интеллигенции Петрограда.

— У тех самых, — говорит писатель, — которые когда-то всем нам — вашим товарищам и даже вам лично, Владимир Ильич, оказывали услуги, прятали нас в своих квартирах и т. д.

Владимир Ильич, усмехнувшись, ответил:

— Да, славные, добрые люди, но именно потому-то и надо делать у них обыски. Именно поэтому приходится иной раз, скрепя сердце, арестовывать их. Ведь они славные и добрые, ведь их сочувствие — всегда с угнетёнными, ведь они всегда против преследований. А что сейчас они видят перед собой? Преследователи — это наша ЧК, угнетённые — это кадеты и эсеры, которые от неё бегают. Очевидно, долг, как они его понимают, предписывает им стать их союзниками против нас. А нам надо активных контрреволюционеров ловить и обезвреживать. Остальное ясно.

И Владимир Ильич рассмеялся беззлобным смехом».

Комментарии здесь излишни. Одно хочу сказать, что Сталин — хороший ученик Ленина...

В. С. КРАВЧУК.

27-го вересня—всеукраїнський політичний страйк

СТРАЙК?

СТРАЙК!

ЛЬВІВ · РІВНЕ · КИЇВ · ХАРКІВ · ГОРЛІВКА · ДОНЕЦЬК · ЖИТОМИР...

— НАШІ ВИМОГИ ДО ВЕРХОВНОЇ РАДИ УРСР

1. **НЕГАЙНЕ ЗАКРИТТЯ ЧОРНОБИЛЬСЬКОЇ АЕС.**
2. **НЕ ДЕКЛАРОВАНІ, А РЕАЛЬНІ ГАРАНТІЇ ТОГО, ЩО ОСІННІЙ ПРИЗОВ ДО ВІЙСЬКА ЗАЛИШИТЬСЯ СЛУЖИТИ В УКРАЇНІ.**
3. **РОЗДЕРЖАВЛЕННЯ ПІДПРИЄМСТВ І ПЕРЕДАЧА ЇХ ТРУДОВИМ КОЛЕКТИВАМ БЕЗ ВИКУПУ ОСНОВНИХ ФОНДІВ.**
4. **ВИКОНАННЯ ВИМОГ ШАХТАРІВ ДОНБАСУ, А САМЕ: ДЕПОЛІТИЗАЦІЯ ДЕРЖАВНИХ УСТАНОВ, АРМІЇ, КДБ ТА МВД.**
5. **ВІДМОВА ВІД НАВ'ЯЗУВАННЯ УКРАЇНІ НОВОГО СОЮЗНОГО ДОГОВОРУ — НОВОЇ ФОРМИ КОЛОНІАЛЬНОЇ КАБАЛИ.**

КИЇВСЬКИЙ СТРАЙКОМ

Библиотека Мемориала

СВЯТІЙШОГО МСТИСЛАВА — ПАТРІАРХА КИЇВСЬКОГО І ВСІЄЇ УКРАЇНИ
МИЛОСТИ ПРОСИМО

Наш індекс: 61351
Ціна примірника для передплатників — 15 коп.

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

СПЕЦВИПУСК

ЖОВТЕНЬ 1990 р. ✦✦ № 21 ✦✦ ГАЗЕТА ВСІХ ✦ Ціна 50 коп.

БЛАГОДАТЬ ГОСПОДА НАШОГО ІСУСА ХРИСТА ТА ЛЮБОВ БОГА І ОТЦЯ Й ПРИСУТНІСТЬ СВЯТОГО ДУХА НЕХАЙ ПЕРЕБУВАЮТЬ ПОСТІЙНО З УСІМА НАМИ!

ОБ'ЄДНАЙМОСЯ ПІД ОМОФОРОМ НАШОЇ РІДНОЇ СВЯТОЇ УКРАЇНСЬКОЇ АВТОКЕФАЛЬНОЇ І ПРАВОСЛАВНОЇ ЦЕРКВИ — СТАНЬМО ЇЇ ВІРНИМИ Й ОФІРНИМИ ДІТЬМИ!

Святійший МСТИСЛАВ.

ЗАЯВА

Групи народних депутатів Української РСР, членів Народної Ради до народу України

Дорогі громадяни!

На сьогодні в Україні склалася надзвичайна ситуація.

В цю хвилину десятки тисяч людей блокують республіканський телерадіоцентр із усіх боків.

Вони прийшли сюди із площі Незалежності від містечка студентів, які голодують на граніті вже понад десять днів, де відбувся стихійний мітинг. Мітинг обурення, викликаний рядом антидемократичних рішень консервативної більшості Верховної Ради.

Деструктивна діяльність комуністичної парламентської більшості розпочалася з так званої тисячометрової зони навколо будинку Верховної Ради.

Після цього найголовніший документ, покликаний стати фундаментом для будівництва незалежної Української держави — Декларація про державний суверенітет України, був позбавлений правової і моральної цінності.

Наступним антинародним кроком номенклатурної частини Парламенту стало спотворення військової служби громадян України, яке виявилося в фактичному санкціонуванні подальшого проходження служби за межами України до 1994 року. Саме це означають так звані квоти на комплектування стратегічних частин імперської армії. В постанові говориться, що ці війська «забезпечують стратегічну оборону в інтересах республіки». Хто ж визначатиме, коли союзні війська діють в інтересах республіки, а коли в інтересах імперії? Чи хіба нас розстрілювали мільйонами і морили голодом мільйонами нібито не в наших же інтересах!

Постановою допускається також необмежене спрямування українських призовників за межі республіки «для набуття військових спеціальностей», що створює необмежені можливості військовому міністерству Москви почувати себе і надалі господарем на українській землі.

Консервативною більшістю вилучено з постанови навіть положення про пільги для трудівників села.

Кульмінацією торпедування демократії в Українській РСР стало цинічне відхилення «групою 239» від розгляду сесією питання про вотум довір'я голові Ради Міністрів УРСР В. Масолу, під керівництвом якого фактично проводилося саботування попередніх демократичних рішень, в першу чергу Декларації про державний суверенітет України, який таким чином тримав курс на збереження єдиної і неділимої імперії.

Ще більш цинічно виглядало вилучення з порядку денного розгляду проєкту Закону про департизацію державних установ, органів внутрішніх справ, прокуратури, суду та КДБ, а також питання про вимоги страйкарів і голодуючих студентів.

Комуністична апаратна верхівка Української РСР рішуче пішла в безсоромний наступ на процеси демократизації, зневаживши сльози солдатських матерів, патріотичні почуття юнаків України, вимоги Асоціації демократичних Рад, робітничих страйкарів та студентів, які знемагають у тривалій голодівці.

Сьогодні народні депутати України хотіли про це все розповісти по республіканському телебаченню одразу після закінчення сесії. Однак їм не дозволили цього зробити керівники телерадіокомітету, посилаючись на заборону Голови Верховної Ради УРСР Л. Кравчука.

Але вони були змушені надати нам прямий ефір під натиском демонстрантів.

Ми заявляємо також, що сьогодні до голодуючих студентів з тими же вимогами приєднується група народних депутатів України.

Серед них — Степан Хмара, Яків Зайко, Богдан Ребрик, Федір Свідерський, Левко Горохівський, Віктор Бедь, Володимир Колінець, Олександр Гудима, Марія Куземко.

Народ України повинен знати, яка йому служать народні обранці.

Повинен знати, що Народна Рада, властиво, вичерпала майже всі свої можливості парламентської боротьби.

Нехай слово скаже народ України.

Народні депутати України: Олесь Шевченко, Степан Хмара, Генріх Алтунян, Віктор Бедь, Ярослав Кензьор, Богдан Ребрик, Олександр Ємець, Яків Зайко, Олександр Гудима, Володимир Колінець, Дмитро Чобіт, Марія Куземко, Тарас Нагулко, Левко Горохівський, Іван Макар.

10 жовтня 1990 року.

м. Київ.

II-й сесії Верховної Ради УРСР

Десять днів роботи Верховної Ради УРСР ще раз підтвердили, що комуністична більшість всупереч здоровому злузду спрямовує свої зусилля не на вирішення найважливіших питань забезпечення життя народу України, а зайнята виключно клопотами про забезпечення своїх вузькокастових інтересів.

Декларацію про суверенітет України не визнано правовим документом. Прийнятою 10 жовтня постановою перекреслено попередню від 30 липня про проходження служби громадянами України на території УРСР. Таким чином юнаки України і надалі служитимуть за межами нашої республіки. Верховна Рада взяла від захист голову бездіяльного уряду УРСР В. А. Масола.

Не виконано жодної вимоги голодуючих студентів, Асоціацій демократичних Рад України, Всеукраїнського комітету солдатських матерів, волю громадян України, висловлену на численних мітингах, зборах, маніфестаціях.

Не маючи жодної змоги впливати на результати роботи сесії Верховної Ради УРСР, ми, народні депутати України, приєднуємося до вимог голодуючих студентів і оголошуємо про свою участь у голодівці протесту з 10 жовтня 1990 року.

Звертаємося до народу України підтримати ці вимоги.

Народні депутати України: Зайко Я. Я. (округ 153), Ребрик Б. В. (округ 206), Свідерський Ф. Ф. (округ 43), Горохівський Л. Т. (округ 356), Хмара С. І. (округ 261), Бедь В. В. (округ 176), Колінець В. В. (округ 355), Гудима О. В. (округ 41), Куземко М. В. (округ 363).

ВЕРХОВНА РАДА УРСР.

м. Київ.
10 жовтня 1990 року. 15 г. 59 хв.

«ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА» — ПЕРША НА УКРАЇНІ ПРИВАТНА ПОЛІТИЧНА ГАЗЕТА

Газета «Голос громадянина» зареєстрована Державним Комітетом УРСР по пресі як перше на Україні приватне суспільно-політичне видання.

Засновником незалежної газети всіх і для всіх «Голос громадянина» є народний депутат України Зайко Яков Якович.

На запитання читачів відповідає редактор «Голосу громадянина»:

— Для радянської людини незвично звучить: «приватна». — Проте пояснити це людині незвичайній (не радянській!) просто: приватне видання — газета всіх і для всіх. «Газета всіх»... Ваші політичні вороги кепкують з цього приводу.

— Я не бачу приводу. «Голос громадянина» — вільна трибуна homo sapiens. Незалежно від політичних поглядів кожна розумна людина може висловити свою думку на сторінках нашого видання.

— Політична нерозбірливість...

— Ні. «Голос громадянина» утверджує загально людські цінності. А вони в нашому хворому суспільстві сприймаються як надполітичні.

— І все ж газета політично вкрай загострена. Націлена проти комуністичної ідеології.

— Проти антилюдських проявів так званої «комуністичної ідеології».

— Ви колишній член КПРС?

— Десятиріччя комуністичного уярмлення духу підсумував висновок: для вільної людини надусе — воля, без якої духовне відродження неможливе.

— Звідси крок у царину Віри?

— Якщо «Голос громадянина» сприятиме відродженню Віри, наша робота не буде марною.

ПЕРЕДПЛАТА: ІНДЕКС «ГОЛОСУ ГРОМАДЯНИНА» — 61351

ГФСП формує агітбригади для проведення передплатної кампанії в області. Всі активісти демократичного руху на Житомирщині, сформувавши групи, вирушають у райони Житомирської області і всі міста і села України для проведення передплати на газету «Голос громадянина».

Звертаємось до наших однодумців — власників транспортних засобів. Якщо у вас є можливість, виїдьте у зручний для вас час разом з групами активістів духовного відродження для організації передплати на нашу газету.

Командировочні та інші витрати (на бензин, тощо) редакція «Голосу» забезпечує.

СПРАВЖНЄ СВЯТО ДЛЯ ВІРУЮЧИХ УКРАЇНЦІВ

СВЯТІЙШОГО МСТИСЛАВА ПАТРІАРХА КИЇВСЬКОГО І ВСІЄЇ УКРАЇНИ МИЛОСТИ ПРОСИМО!

Як уже повідомлялося, ще в червні цього року у Києві, під тисячолітньою банею собору св. Софії відбувся організаційний Собор Української Автокефальної Православної церкві за участю сотень священиків та мирян із усієї країни та діаспори. Собор одностайно проголосив відновлення УАПЦ, незалежної від Московського патріархату, — так, як це було до року 1685, коли Православна церква на Україні перебувала в канонічній залежності від Константинопольського патріархату, бодай і номінальній.

Проголошена Автокефальною у січні 1919 року, Українська Православна церква була уже в кінці двадцятих «переламних» років затаврована як частина «контрреволюційного» «буржуазно-націоналістичного» підпілля, що нібито готувало повалення Радянської Влади на Україні. Нова доба гласності й перебудови створює всі умови для відновлення історичної справедливості і самої УАПЦ.

Патріархом Київським і всія України обрано (заочно) Мстислава Скрипника, митрополита УАПЦ в США, який народився на Полтавщині в кінці минулого століття і мешкає в місті Баунд-Брук (Каліфорнія). Тож справжнім святом для всіх віруючих українців східного обряду буде приїзд, а можливо, й остаточне повернення до Києва святійшого Мстислава 15 жовтня цього року, — знамення для всієї України, подія, радість від якої щиро поділяє редакція «Голосу громадянина».

РЕДАКЦІЯ «ГОЛОСУ ГРОМАДЯНИНА» всім бажаючим — для ознайомлення. Передплата на тримісячний період: ІНДЕКС 61351. 50 КОП., ПЕРЕДПЛАТНА — 15 КОП. ПЕРЕДПЛАЧУЙТЕ НАШУ ГАЗЕТУ! ЦЕ ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ! НАШ ІНДЕКС

Газета заснована 16 квітня 1990 року.

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

ГРУДЕНЬ 1990 р. ✦✦ № 30 ✦✦ ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ ✦✦ Ціна 50 коп.

МИНУВ БУРЕМНИЙ, СПОВНЕНИЙ ПОЛІТИЧНИХ ПРИСТРАСТЕЙ, ВІКОПОМНИЙ ДЛЯ ВСЬОГО СВІТУ РІК З ТОГО ДНЯ, ЯК ПЕРЕСТАЛО БИТИСЯ ПОЛУМ'ЯНЕ СЕРЦЕ ЛЮДИНИ, ВЕЛИКОГО ЗЕМЛЯНИНА І ПАТРІОТА — АНДРІЯ ДМИТРОВИЧА САХАРОВА.

МАЛО ХТО ІЗ ГРОМАДЯН СРСР ЗРОБИВ БІЛЬШЕ ДЛЯ ВЕЛИЧІ СВОЄЇ БАТЬКІВЩИНИ, АЛЕ Й МАЛО КОМУ ТАКОЮ ЛЮТОЮ НЕВДЯЧНІСТЮ ВІДПЛАТИЛА ІМПЕРСЬКА ТОТАЛІТАРНА СИСТЕМА.

РОКАМИ ГНАНИЙ, ЦЬКОВАНИЙ І НАРЕШТІ ЗАМОРДОВАНИЙ НЕЮ, ВІН ПІШОВ, ЯК КАЖУТЬ, У КРАЩИЙ СВІТ, НАВІКИ УВІЙШОВШИ В ІСТОРІЮ ЛЮДСТВА ЯК *ПРОМЕТЕЙ* XX СТОЛІТТЯ.

КОЖНОМУ НИНІ ЯСНО: НЕЗАБАРОМ У ГАНЬБІ І НЕСЛАВІ ПОТОНУТЬ ЗГАДКИ ПРО ЙОГО ЖАЛЮГІДНИХ КАТІВ, І ПОКИ ІСНУВАТИМЕ ЛЮДСТВО — ХАЙ СВЯТИТЬСЯ БЕЗДОГАННО ЧЕСНЕ ІМ'Я ЙОГО!

СВОБОДУ СТЕПАНУ ХМАРІ!

КОЛИ ІСТОРІЯ ПОВТОРЮЄТЬСЯ...

Нещодавно після кількаста великомученицьких годин у комуністичному загратті завершив свою мужню акцію громадянського протесту народний депутат Верховної Ради УРСР СТЕПАН ХМАРА.

Припиненню голодовки передувало звернення до Степана Хмари священника греко-католицької церкви: це, певно, він спромігся переконати свого духовного сина, що такі праведники потрібніші на нашій грішній землі більше, ніж на небі.

Україна, переважна більшість її людей, не має жодного сумніву в тім, що на майбутньому судовому процесі справжнім прокурором буде не той номенклатурний чиновник, який сидітиме в президії, а підсудний Степан Хмара!

Як тут не згадати берлінське судилище 1933 року над «підпалювачем» Рейхстагу Георгієм Димитровим! Всім відомо, яка доля спіткала його організаторів — німецьких фашистів.

Нинішні ініціатори розправи над Степаном Хмарою рано чи пізно будуть відповідати за всі свої злочини. Нюренберг-2 для них — неминучий!

Уважаемая редакция!

Напишите в своей газете всю правду о том, как спровоцировали тов. Хмару. Разве можно верить защитнику правых — прокурору Потебенько! Помним, он накануне выборов в Верховный Совет УССР, выступая по украинскому телевидению, призывал житомирян не голосовать за экстремистов Сугоняко и Зайко.

Уверена — партаппарат хочет выместить свою злобу на Хмаре за все демократические преобразования не только на Украине, но и во всём Союзе. Им не удалось расправиться с Гдляном и Ивановым — так они поймали на провокацию чистого, как стёклышко, Хмару, который никогда не думал о своём благополучии.

Пишите! Народ должен знать правду. Ложь оголтелых аппаратчиков и их прихвостней надоела!

В. ТКАЧЕНКО.

Не допустіть 37-го року!
(Фрагменти з листів)

Выражаем протест по поводу решения Верховного Совета Украины о лишении депутатского иммунитета Степана Хмары и считаем, что подобные методы расправы с политическими противниками не согласуются с понятиями чести.

Национальный комитет Республиканской партии Грузии, бывшие заключённые **ДЗАБИРАДЗЕ, ШОНИЕ, БЕРДЗЕНИШВИЛИ** — депутат Верховного Совета Грузии.

73-летние эксперименты над народом ничему не научили прокурора Потебенько. Руки прочь от народного депутата Хмары!

Александр и **Екатерина СЕРЕДА.**
г. Николаев.

Дніпропетровська громада вірних української автокефальній церкві вимагає негайного звільнення народного депутата Хмари.

м. Дніпропетровськ.

Припиніть насильство над депутатом Степаном Хмарою!

Херсонський комітет солдатських матерів.

Не допустите 37-го года! Сегодня Хмара, завтра — миллионы невинных жертв.

Семья ШВЕЦ.
г. Чернигов.

Засуджуємо рішення депутатської більшості. Провокаторів геть з правоохоронних органів. В підтримку Степана Хмари на 15. 11 зібрано близько двох тисяч підписів.

Депутат міськради **ГРІНКЕВИЧ.**
Вінниця.

Шановні й нешановні депутати, ми бачимо: Степан Хмара — національний герой. Більшість, припиніть наругу над ним. Опам'ятайтеся. Ваші дії ведуть не до консолідації, а до громадянської війни.

Валентин ОВОД
секретар Харківського ТУМу.
Григорій БУРХАЙ
— секретар робітничого клубу.
Ірина ГОЛЕЦЬ
викладач інституту.
м. Харків.

Просимо залишити Степана Хмару в спокої, не забирайте його здоров'я своїми нерозумними діями».

Працівники сільських відділень зв'язку Городоцького р-ну Львівської обл..

Обурені виступом, поведінкою депутата від КПУ міста Черкас Бойка. Вимагаємо термінового розслідування провокації, здійсненої щодо депутата Хмари. Виступаємо в його підтримку.

Спілка жінок та комітет солдатських матерів.
м. Черкаси.

Кажемо гнівне НІ ганебним діям парламентської більшості.

САМІЙЛЕНКО, ХРАПАЧ, ДЕМЕНКО, ЯНІСІО.
Полтава.

Смотрели по телевидению передачу о событиях 7 ноября. Хмара — молодец. Милиция уж очень распоясалась. Хвала Хмаре. Свободу ему. Позор Григорьеву и Потебенько.

БРИМИНСКАЯ, ГУДЗЕНКО, ЗУЕВА, ВАРГОЦКАЯ.
г. Донецк.

З листів

Весь потік листів на захист Степана Хмари, який щодня йде до депутатів Народної Ради, надрукувати, тим більше, що офіційна преса, будучи під комуністичним диктатом, не друкує таких матеріалів.

В цій подачі нам хочеться бодай скромно передати географію приватних листів, що надійшли до депутата Лариси Скорик за один день (а ще ж листи колективні!). Ця кореспонденція — документи високого громадянства, вболівання за долю демократії.

Ви підвели український народ під голгофу, осталось розіп'ять Степана Хмару — невинного, чесного чоловіка!

ГОРОДЕЦЬКА О., м. Дрогобич.

Ми, учні та вчителі Грушковецької НСШ виражаємо повну підтримку Народній Раді.

Вінниччина.

Скільки ми можемо спостерігати, як жорстоко ви, комуністи, поступаєте з людьми, які борються за правду!!

Л. СТРИЖЧЕНКО,
педагог.
м. Херсон.

По-моему, всё ясно: коммунисты любыми путями хотят удержаться у власти и дальше властвовать, как это делали 73 года. Для этого организовали «дело» против Степана Хмары и телеграммы от «возмущённых трудящихся». Но все честные люди понимают, что это разыгран поганый спектакль. Я вырос на Донбассе и знаю, что там сделали с украинским языком, но коммунистам не удастся поссорить западную и восточную Украину.

Н. Писарев, Полтава.

Цей ганебний факт — арешт Степана Хмари — честі полковнику Григор'єву не робить, так само як і комуністам України. Ми особисто висловлюємо свій протест більшості і Потебеньку.

Аркадій і Марія МІЩЕНКИ.
м. Полтава.

Вірнмо, що Хмара С. буде оправданий, а провокаторам — ганьба».

СТАСІВ, ВОВЧАРСЬКА, КОВАЛЬЧУК, ОСТАПЧУК.
м. Кіровське Донецької обл.

А далі — просто список:

Учні СШ № 79 м. Львова — 83
Жук Олена Теодорівна, м. Львів — 1
Васильєв, Запоріжжя — 1
Тернопільська обл., с. Ланівці — 14
Лариса Корнієнко, пенсіонерка з Вінниці — 1
Старий Самбір, СППС-18 — 21
Кузьменко С. А., м. Васильків, Київщина — 1
м. Миколаїв — 2
Катерина і Олександр Середи, м. Ахтирка Сумської обл. — 1
Назаренко Ганна — 1
сім'я Г. Коханових, м. Київ, пр. Свободи, 28, кв. 156 — 3
«Дві киянки, дві чесні жінки», м. Київ — 2
Школа № 38, м. Львів — 55
Беднар А. І., м. Мостиськ, Львівська область — 1
В. Зіменко, м. Авдіївка Донецької області, Комунальна, 21, кв. 13 — 1
В. Старошнов, Херсонська обл., Скадовський район, село Вишневе — 1
Демченко П., м. Дніпропетровськ, вул. Привальна, 3 — 1
Жителі села Вонігово Тячівського району Закарпатської обл. — 29
Третяк В. Н., м. Ялта, вул. Мисхорська — 2
Солодрай В. Д. від групи шахтарів Донбасу, м. Кіровське Донецької обл., 18 квартал, буд. 14, кв. 95
Шпоть Андрій, м. Київ, Харківське шосе, 168-Е, кв. 255 — 1
Ковальчук, Стасів, Вовчанська, Остапчук. Донецька обл., м. Кіровське, вул. Ватутіна, 3/24 — 4
Сторчак Ю. Ф., м. Кременчуг Полтавської обл., вул. Гагаріна, 28, кв. 33 — 1
Соловйов Михаїл Іванович, м. Бердянськ — 1
Андрієнко Віра, Київська обл., м. Ірпінь, вул. Миру, 1, кв. 8 — 2
Весній І., м. Чернівці, вул. Чехова, 10, кв. 13 — 1
Аркадій і Марія Міщенки, м. Полтава, вул. Жовтнева, 32 — 2
Є. Сергєєва, м. Одеса — 1
Корнієнко, м. Вінниця, вул. Леніна, 43, кв. 23 — 1
Стельмах В. Я. інституту «Діпроцивільпромбуд», м. Київ-57, Смоленська, 3-а, кв. 25 — 54
Мартинов Валерій, вул. Повітряна, 55, кв. 3 — 1
Павло Ступіч, с. Григоро-Іванівка Чернігівської обл. Ніжинського району — 1
Лиса, Медвідь, Олексюк, м. Чернівці — 3
Студентський страйком ветфаку сільськогосподарського інституту, м. Кам'янець-Подільський
Молнар, Закарпатська обл., с. Бородіука — 1
Робітники заводу П. О. ім. С. П. Корольова за підписом О. Грибкової, Ю. Гудкова, В. Желевського та П. Полівцева, м. Київ.
Стрижченко-Тимофієва, педагог, м. Херсон, п/в Степанівка, Вузький, 16 — 1
Томчик В. М., с. Грушківці Вінницької області Калинівського району — 1
Грицьків А., м. Львів, вул. Рад. Конституції, 18 — 1
Городяцька О., м. Дрогобич Львівської обл. — 1
Точеная Н., Зімчук Н., Садаєв С. та інші. Трест «Білоцерківхімбуд», м. Біла Церква, інформаційно-обчислювальний центр — 11
М. Васильєнко, м. Борисполь Київської області — 1
Львів, політехнічний інститут, кафедра фізики — 54
Мартинов Валерій, вул. Повітряна, 55, кв. 3 — 1
Павло Ступіч, с. Григоро-Іванівка Чернігівської обл. Ніжинського району — 1
Лиса, Медвідь, Олексюк, м. Чернівці — 3
Студентський страйком ветфаку сільськогосподарського інституту, м. Кам'янець-Подільський
Молнар, Закарпатська обл., с. Бородіука — 1
Робітники заводу П. О. ім. С. П. Корольова за підписом О. Грибкової, Ю. Гудкова, В. Желевського та П. Полівцева, м. Київ.
Стрижченко-Тимофієва, педагог, м. Херсон, п/в Степанівка, Вузький, 16 — 1
Томчик В. М., с. Грушківці Вінницької області Калинівського району — 1
Грицьків А., м. Львів, вул. Рад. Конституції, 18 — 1
Городяцька О., м. Дрогобич Львівської обл. — 1
Точеная Н., Зімчук Н., Садаєв С. та інші. Трест «Білоцерківхімбуд», м. Біла Церква, інформаційно-обчислювальний центр — 11
М. Васильєнко, м. Борисполь Київської області — 1
Львів, політехнічний інститут, кафедра фізики — 54

На 1-ій сторінці «Голосу громадянина» № 29 у замітці «Ультиматум під копірку» допущено помилки.

Тож перше і передостаннє речення замітки слід читати так:

На адресу народного депутата України Зайка Я. Я. надійшов лист групи депутатів Богунської (м. Житомир) районної Ради, очолюваної П. В. Ярощуком...

...Редакція доводить до відома всіх дописувачів, хай це будуть навіть обурені депутати Богунської райради: других, третіх та єнних екземплярів навіть найгеніальніших творів не приймаємо і не друкуємо.

Бібліотека Меморіалу

Всеукраїнська газета всіх і для всіх

ПРОСВІТИТЕЛЬСЬКИЙ ВИПУСК

№ 1

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

Видається з 16.04.1990 р. ★ № 4 (35) 1991 рік ★ Ціна 50 коп.

ЧИТАЙТЕ В НОМЕРІ

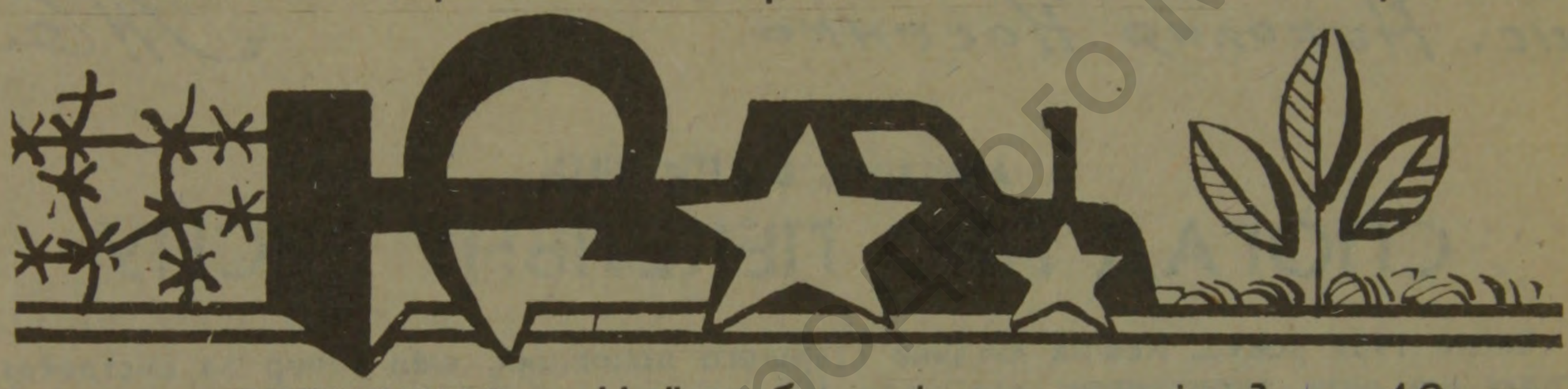
Михтодь ВОЛИНЕЦЬ: «Спогад про пекельну весну» — 2 стор.

Павло ПАВЛЮК: «І.Н.Ц.І.» — 8 стор.

Павло ВІНЦУКЕВИЧ: нарис «Іванко» — 16 стор.

Василь ЛЕВЧЕНКО: «Чиїх батьків ми діти?» — 19 стор.

До політики — щось веселеньке — 32 стор.

ІМПЕРСЬКИЙ СРСР ОКУПУВАВ ЛИТВУ

Громадянський Фронт Житомирщини на Україні глибоко засуджує рецидив окупації Литви, який розпочався, і вимагає від президента СРСР в ім'я здорового глузду припинити ці неправомірні дії.

13 січня 1991 року.

Телеграми такого змісту відіслано президентові СРСР, Голові Верховної Ради Литви, Генеральному секретареві ООН, Президентові США.

Библиотека Международного Мемориала

ДО ЧИТАЧІВ

Вихід вашої газети (реєстраційний республіканський номер 45, індекс 61351) під загрозою тривалого зриву. Чотири чергові номери «Голосу громадянина» підготовлені до друку, проте не друкуються.

РЕДАКЦІЯ.

Копії: начальнику Житомирського облполіграфвидаву О. П. Ремезову, директору Житомирської друкарні М. М. Бондарю.

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

17 березня — день твого вибору. Бути чи не бути Україні незалежній?

Заснована 16.01.1990 р. ✦✦ № 5 (36) 1991 рік ✦✦ ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ ✦✦ Ціна 50 коп

• До референдуму про союзний договір — 52 дні • Танкова фаза перебудови Горбачова

• 22 січня Україна відсвяткувала День соборності

• В Литві стріляли і в тебе, українець!

ДУМАЙ, СОЛДАТ , ДУМАЙ!..

Униженная и оскорблённая, залитая кровью своих сограждан, КПСС за годы, называемые перестройкой, растеряла и свой апломб, и былое величие. Под градом обвинений, разоблачений и народного гнева пала на колени и готова была просить прощения. Было и позорное бегство из её рядов. И сознательное самоотречение прозревших. Дружные шеренги дрогнули. Дезертиры покинули поле боя. Перебежчики заняли места в других легионах. Оставшиеся ушли в окопы и занялись терпеливым ожиданием команды генералитета.

И вот после массированной артподготовки, организованной партийной мафией, экономического саботажа, подготовленного ими же,— грянула команда Главнокомандующего: «Хватит обороняться — пора наступать».

И вновь гремят выстрелы, слышен рёв танков, льётся кровь. Идёт оголтелое и ничем не прикрытое наступление на демократию. Руками наших сыновей свергается законное (избранное народом) парламентское правительство Литвы. С самых высоких трибун несётся брань и угрозы в адрес Председателя ВС России Б. Н. Ельцина. Опять стравливаются народы и сеется ненависть. Свой конек оседлала цензура, и опять за нас решают: что смотреть, читать, слушать. Закрывается невыгодная передача «Взгляд» и вовсю пропагандируется свой взгляд.

Репортаж из Вильнюсского телецентра ленинградского бульварного журналиста Невзорова имеет явную провокационную цель — вызвать ненависть русских к прибалтам. А за подобные высказывания есть и статья в Уголовном кодексе — за разжигание национальной вражды. Но привлечён он не будет,— сегодня их время. Но, «невзоровы», помните, что, использовав таких, они же выбросят вас на помойку.

Я не могу и не имею права обвинять Армию. Не может быть виновен 18-летний паренёк, но генералы должны ответить за пролитую кровь. Генералы, подчинённые КПСС, исповедующие её принципы и выполняющие её приказы.

Но вы-то, ребята, о чём думаете!! Вам возвращаться домой и смотреть в глаза своих матерей, вам отвечать на их вопрос: «Как служил, сынок!» Как и кому! Вы стали жертвой грязной политической игры, вашими руками убиваются безоружные и мирные люди. Да, они мирные, а если и сейчас в глазах видите вражду, то поймите их правильно. Они хотят жить своей жизнью. Поссорив армию и прибалтов, достигают цели. Посмотрите вокруг себя, много ли партийных идеологов рядом с вами. Нет. Они опять за крепкими стенами, а вашими руками и ценой человеческой жизни пытаются установить свой красный террор.

Думать вам и решать вам.

Хватит крови!!

Идёт война. Будут победители и побежденные. Со временем прозвучит тезис об ошибочной оценке ситуации, история заклеймит подобную акцию позором. И, как из всякой войны, будут сделаны выводы.

Чему же может научить этот военный конфликт нас, украинский народ и его парламент! О невозможности решать конфликты силой. Вспомним недавние парламентские события, когда простым голосованием «группа 239» совершила коммунистический переворот в парламенте и лишила возможности работать Народну Раду. Господин Ландсбергис попытался идти этим же путём в Литве.

Стравив армию и народ, русских и прибалтов, т. Горбачев и господин Ландсбергис расписались в своем профессиональном бессилии. Когда за политиков вопросы решает народ, то это уже гражданская война.

Александр ВИТЕНКО.
16.01.91 г.

Наше развитие подошло к критическому рубежу. Президент и правительство СССР, реакционные силы КПСС стремятся во что бы то ни стало сохранить власть в своих руках. События в Литве показали, что они не остановятся ни перед попранием норм международного права, ни перед прямым нарушением Конституции СССР.

Движение народов Прибалтики к независимости стремятся остановить силой. Недобор призывников в армию, как и спор из-за раздела партийного имущества,— только предлог. Направление дополнительных контингентов десантников, вывод боевой техники на улицы мирных городов, блокада жизненных центров литовской столицы — крупномасштабная провокация, акция устрашения, а создание самозванного Комитета национального спасения из новоявленных «квислингов» — классический приём агрессии.

Всё это уже было. Опыт Венгрии, Чехо-Словакии доказал, что танки не могут сломить волю народов к свободе и независимости. В Литве уже пролита кровь. Как показывает 12-тилетняя история партизанской войны в этой республике, если подавление независимой Литвы — какими бы благопристойными лозунгами его ни прикрывали — будет продолжаться, малой кровью здесь не обойтись.

Всі політичні діячі Заходу, наприклад, американські сенатори, конгресмени, Американська федерація конгресу профспілок надіслали заяви до голови Верховної Ради УРСР Л. Кравчука, в яких засуджують арешт народного депутата як грубе порушення низки міжнародних правових актів. На адресу Л. Кравчука у справі Степана Хмари надіслала лист також президія Світового конгресу вільних українців.

Диктор радіо «Свобода» мав телефонну розмову з одним із захисників С. Хмари Юрієм АИВАЗЯНОМ.

Ю. А.: Приблизно дев'ять днів тому народному депутату Хмарі було пред'явлено звинувачення.

(Закінчення на 2-ій стор.)

НЕДЕЛЮ НАЗАД — ЛИТВА ... СЕГОДНЯ УЖЕ — ЛАТВИЯ ...

Это будет кровь не только литовских граждан, но и русских, украинских, узбекских парней в солдатских шинелях. Научил ли нас чему-нибудь Афганистан? Неужели опять пойдут похоронки в наши города и сёла? Неужели всё новые матери и жёны будут одеваться в траур?

Но и это ещё не вся цена, которую придётся платить за безрассудные действия. Разворачивается репетиция подавления свободы и в нашем доме. То, что сегодня происходит в Вильнюсе, завтра может быть повторено в Риге, Тбилиси или Львове, послезавтра — в городах России.

Совет представителей движения «Демократическая Россия» заявляет, что ДЕЙСТВИЯ, ПРЕДПРИ-НЯТЫЕ ПО ПРИКАЗУ ПРЕЗИ-ДЕНТ-А СССР В ПРИБАЛТИКЕ, БЕЗЗАКОННЫ И ОПАСНЫ; они подтверждают справедливость предостережения министра иностранных дел СССР Э. А. Шеварднадзе; их результатом будет решительное осуждение мировым сообществом, общее ухудшение и без того отчаянного экономического положения страны. Совет поддерживает позицию, которую занял в этом вопросе Президиум Верховного Совета РСФСР; считает, что необходимы срочные решения республиканских законодательных органов и, прежде всего, парламента Российской Федерации, запрещающие применение военной силы для решения спорных политических проблем; призывает демократические силы всех республик к солидарности с законными правительствами и парламентами Литвы, Латвии и Эстонии; утверждает, что долг всех демократов России, всех граждан, сознающих свою ответственность, в особенности депутатов всех уровней — противиться этим действиям; все военнослужащие должны знать, что приказы о применении оружия против мирного населения, согласно международного права, являются преступными; если эскалация насилия будет продолжаться, ответом должны стать акты гражданского протеста — вплоть до политической забастовки.

Принято 12 января 1991 года на пленуме Совета представителей движений «Демократическая Россия».

(Передано по телефону 18. 01. 1991 года в 17 час. 20 мин.)

Офицеры и солдаты Советской Армии на территории Украины! Не допустите военного переворота в республике! Не сделайте ни одного выстрела в людей!

В воинских частях, дислоцированных на Украине, проводится подготовка к ведению борьбы с мирным населением.

Один из офицеров Советской Армии, сообщивший о такой подготовке, отвечая на вопрос, как удалось столкнуть армию с жителями Вильнюса, сказал:

— Выполняется разработанный в Кремле план подавления суверенитетов республик.

Горбачов, Язов, Крючков, Пуго — кровавая кремлёвская хунта (лозунг на Софиевской площади 21. 01. 90 г.)

Сергій Ямщиков. КИЇВ, ВСЯ УКРАЇНА НА РОЗДОРІЖЖІ ІСТОРІЇ.

Библиотека Музея Независимости

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

Заснована 16.04.1990 р. ✦✦ № 7 (38) 1991 рік ✦✦ ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ ✦✦ Ціна 50 коп

СЬОГОДНІ В НОМЕРІ

ПОЛІТИЧНІ РЕПРЕСІЇ НА УКРАЇНІ
УКРАЇНА ОЧИМА ДІАСПОРИ
ШЛЯХ ДО ДЕМОКРАТІЇ
НЕ ВМИРАЄ ДУША НАША
ОБЕРЕЖНО: ПОДАТКОВА ІНСПЕКЦІЯ
ПЕРШИЙ МІЖНАРОДНИЙ З'ЇЗД УКРАЇНІСТІВ
ВІДКРИТИЙ ЛИСТ БОРИСУ ОЛІЙНИКУ
ДО ПОЛІТИКИ ЩОСЬ ВЕСЕЛЕНЬКЕ

Степан Хмара

Тюремні роздуми в'язня-парламентарія

«ВІД ТРИВОГИ ДО ТРАГЕДІЇ — ОДИН КРОК! СХАМЕНІМОСЬ!»

Погорілий театр абсурду грає останню комедію своєї драми, яка може перетворитися в трагедію. Останні події засвідчують, що на комуністичному кораблі — паніка. Саме так, бо якби було інакше, то ми могли б бути свідками принаймні здорового глузду. Натомість бачимо, що наш король не тільки голий — він щораз більше смішний. Одягаючи шапку-страхопудку, геть чисто забув, що решта тіла оголена.

Останнім часом Горбачов нарешті відкрито показав, яким він є насправді. Добре, що, здається, вже починає розуміти це весь цивілізований світ, де до останнього часу рейтинг його був високим.

Правда, біда, що серед нашої ліберальної інтелігенції ще й досі не зрозуміли чи, може, вдають, що не зрозуміли, у чому суть, хто згуртовує реакцію. Вони шукають небезпеки якогось перевороту серед червоних полковників, генералів. Мені видається дивною така наївність, особливо серед тих, хто претендує на звання політиків. Навіщо і проти кого вчиняти заколот?

Варто просто відкинути гру в демократію, знову надягнути намордник, декого сховати за грати — решта самі злякаються і будуть сидіти тихо. Хіба для цього нема відповідних структур? Може, тоталітарна комуністична система демонтована, а на її місці розбудовані нові демократичні структури демократичної системи, проти якої необхідно вчиняти заколот, щоб відтворити стару? Та нічого подібного! Лише в країнах Прибалтики, Молдові й Грузії з'явилися демократичні парламенти, а решти державних структур, необхідних для гарантії державності, у них теж нема. Більше того, нема навіть в зародку найголовнішого інструменту зовнішньої безпеки — збройних сил, немає повноцінного гаранту внутрішньої безпеки — надійних сил КГБ. Проте на території цих країн перебуває недружелюбна до процесів, що там відбуваються, імперська армія.

Росія робить посильні потуги створити свої необхідні для гарантії державності структури завдяки мужності мудрого Єльцина. В решті республік практично навіть нема повноцінних парламентів. В Україні взагалі нічого немає.

Вдалося задушити парламентську опозицію у Верховній Раді України. Тепер опозиції нема, є немічні статисти комуністичної групи «239».

Чому так сталося? Існує страшний імперський монстр — військово-промисловий комплекс, який висмоктує головні соки з поневолених народів імперії та є найбільшою небезпекою для свободи і незалежності республік в багатоплановому значенні. ВПК є головним становим хребтом імперії.

Імперський центр через свою імперську структуру, якою є апарат КПСС, контролює економіку і практично всі державні функціональні органи від Сахаліну до Чопа.

Наївні сліпці повірили, що Горбачов — демократ і великий реформатор. Ніколи Горбачов не був ні першим, ні другим. До речі, про це я писав, як тільки звільнився з ув'язнення ще у 1987 році, і потім неодноразово повертався до цієї теми.

Завдання Горбачова полягало в тому, щоб провести чергову «перестройку», не чіпаючи основ системи.

Ленін проводив дві «перестройки», діаметрально протилежні за формою і методами, але теж з одною лише метою — зберегти владу комуністів і цілість імперії. Це була політика військового комунізму, що супроводжувалась нечуваним терором і беззаконням до такого ступеня, що сама загрожувала загальним крахом навіть тим, хто її проводив. Щоб уникнути цього краху, Ленін вдається до нової економічної політики — непу. Але сам Ленін, коли переконував своїх опонентів, запевняв, що партія не допустить втрати влади більшовиками. І дійсно, неп був задуманий і здійснювався так, щоб тримати ситуацію під контролем і в будь-який момент його можна було згорнути. Зміни в економічній політиці не діставали юридичних гарантій в законодавстві і не могли впливати на зміну політичної системи. Влада залишалася в апарату більшовиків. Вони контролювали всі державні структури. Не гарантувалося право приватної власності.

Тобто в самому задумі було запрограмовано закономірний кінець непу. Це блискуче здійснив Сталін в черговій «перестройці», як тільки процеси загрожували вийти з-під контролю і вплинути на політичні інститути влади, тобто викликати системні зміни. І тут варто зазначити, що Сталін діяв як талановитий учень Леніна. Він нічого нового не придумав. Терор, до якого він вдався, не тільки був при Ленінові — більше того, Ленін створив машину державного терору і теоретично все це обгрунтував. Причому ці механізми залишилися і під час непу, тільки що ситуація вимагала зробити деякі тимчасові послаблення, щоб економічно не задихнутися. Щоб здійснити намічене Леніним, Сталіну потрібно було розширити масштаби терору.

Усі наступні комуністичні вожді також вдавалися до «перестройок». Так, Хрущов, змушений обставинами, звільнив з ГУЛАГу величезні маси людей, але він не завагався залити кров'ю тих, хто посмів спробувати звільнитися від колоніального ярма чи вимагати задоволення елементарних соціальних прав. Так було в Угорщині у 1956 році, у 1962 — в Новочеркаську.

Андропов теж проводив свою «перестройку» — по наведенню порядку. Потворна гонка озброєнь і міжнародні авантюри при Брежнєві, вершиною яких стала війна в Афганістані, довели совєтську економіку до глибокої кризи. Міжнародна агресивність і репресивний характер комуністичної системи серйозно лякали світову демократичну спільність. Необхідно було щось робити, виправляти становище, виходити з ізоляції. Уважно аналізуючи совєтську пресу,з якої було видно, які доручення давалися молодому члену Політбюро ЦК КПСС Горбачову, мені з в'язнем Кириченком, ще за рік до призначення Горбачова на першу посаду в імперії, вдалось на сто відсотків вирахувати, що «перестройку» задумав і розробив її сценарій саме КГБ. Ця організація поставила на карту Горбачова. В КГБ прийшли до висновку — нічого не змінюючи в існуючій системі принципово, докорінно перебудувати програму зовнішню і внутрішню, щоб конче змінити в очах міжнародної громадськості образ страховища — СССР — на більш привабливий, таким чином вирватись із зовнішньої ізоляції і при допомозі «гласності» стимулювати ініціа-

(Закінчення на 2 стор.)

Уважаемая редакция!

Прошу Вас распространить это мое обращение к житомирянам и ко всему украинскому народу.

УКРАИНА, ПОМОГИ ЛИТВЕ!

Нужна помощь, так как десантные войска, «славные» Афганистаном, нынче орудуют в Литве. Льется невинная кровь! Как назвать того офицера или солдата, который разряжает свой автомат в безоружного человека! Вторая оккупация!

Первая была в 1940 году. Пережили репрессии (похлеще фашистских), пережили строительство коммунизма, переживем и прелести горбачевской «демократии».

Десантные войска занимают редакции, узлы связи, избивают беззащитных людей. На улицах — арканят молодых людей в рекруты. И это все для нашего малого 3,5-миллионного народа (это вместе с колонизаторами).

Но мы полны решимости отстоять независимость Отчизны. Проводим дежурства у Парламента, Совмина Литвы, узлов связи. Люди (не могу писать «народ», ибо слово это испоганено большевизмом!) дежурят сутками, сменяя друг друга. Приехали также члены РУХа из Львова, представители Молдовы, зарубежные демократы.

Уважаемые друзья и братья, только прошу Вас, не верьте тому, что показывает «Время»! Ведь советский журналист самый «правдивый» в мире: не случайно же сказочник Лещинский вещает сейчас из Латвии, а не из Афганистана. Везет же алкашам!

Украинцы, знайте и верьте: «Саюдис» был и останется за независимость всех наций, порабощенных и угнетаемых красным рабовладельцем.

Хай живе Вільна Україна!

За Вашу і Нашу свободу!

Раймондас СТАНЯВИЧУС,
рабочий.

г. Каунас.

Парламенту Литовской республики прислал ультиматум самый «миролюбивый» президент, лауреат Нобелевской премии мира, в котором сказал, что Литва должна подчиниться диктату.

«Идем к диктатуре» — сказал господин Шеварднадзе и вышел в отставку.

С. ЯМЩИКОВ. Театр. Нова вистава.

Библиотека Мемориала

17 березня — день твого вибору. Бути чи не бути Україні незалежній?

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

Телеграма в номер

ЗЛОЧИН

В СЕЛІ ГОНОРІВКА ПІЩАНСЬКОГО РАЙОНУ ВІННИЦЬКОЇ ОБЛАСТІ МІСЦЕВІ КЕРІВНИКИ НА ЧОЛІ З ГОЛОВОЮ СІЛЬСЬКОЇ РАДИ ПОДОЛЯН С. А. ВАРВАРСЬКИ ЗНИЩУЮТЬ ПРИРОДУ СІЛЬСЬКОГО ПАРКУ УНІКАЛЬНОГО ПАМ'ЯТНИКА ПРИРОДИ РІДНОГО КРАЮ МОТИВУЮЧИ СВІЙ ЗЛОЧИН БУДІВНИЦТВОМ ДОРОГИ РІШУЧЕ ЗАСУДЖУЄМО ЗЛОЧИННІ ДІЇ ГОЛОВИ ВИКОНКОМУ ВИРАЖАЄМО СВІЙ ПРОТЕСТ. Підписи — Зелений світ, осередок НРУ.

Заснована 16.04.1990 р. ✦✦ № 9 (40) 1991 рік ✦✦ ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ ✦✦ Ціна 50 коп

ІМПЕРСЬКИЙ АПЕТИТ

Опубліковано проект нового Союзного договору. Отого самого, яким президент Горбачов обіцяв ощасливити всі народи теперішнього СРСР. Який мав би «коренным образом» обновити збанкрутілий СРСР. І до якого так нетерпляче понукають верховні керівники з Москви та особисто генсек Горбачов своїх підлеглих керівників у республіках.

Що насправді нового в цьому проекті! Цей проект ще більш реакційний, як існуючий договір 1922 року. Нове хіба те, що він переписаний заново, щоб відібрати в республік будь-яке право на натяк їх самоврядування та суверенітету. Чи новим є те, що проект декларує добровільне входження в СРСР! Це було декларовано й у 1922 році. Тільки тоді, за порадою землячка-комуніста Д.Мануїльського, батько Й. Сталін це «організував» як ініціативу знизу. Тепер пропонуємо будівлю Союзу будувати з верха. Не з даху насіть, а з дикаря на даху.

Про яку добровільність входження в Союз може йти мова, коли досі республіки підневільні! Приклад народів Прибалтики і Закавказзя показує нам, яку добру волю нам готують. Під лезами саперних лопаток солдат і гусеницями танків, під загрозою економічної блокади. Так що входьте добровільно, а то ми вас танками та палками омоновців туди зі своєї доброї волі заженемо.

А от про вільний вихід з того добровільного Союзу — ні слова. А в 1922 році хоч декларативно, а було.

Зате в самій першій статті проекту Договору є прямо-таки страшна стаття. Республіку, яка погано виконуватиме свої обов'язки, інші республіки можуть взяти та й виключити зі свого райського Союзу чи союзного раю. Як колгоспника з колгоспу. Зібрали загальні збори, сказав голова «виключити!» — і всі «за», виключили. Так що бійтеся наперед ті, хто вступає в Союз: будете неслухняні,— то вас можуть вигнати з цього едему. Правда страшно! То чому б зараз не покарати таким чином республіки Прибалтики, які самі просяться вже не один рік з соціалістичного раю! А за ними і Молдову, і Грузію, і Білорусію, і Україну! Які теж заявляють однозначно про свій повний суверенітет і кажуть своє «ні!» отакому договорові. Чому! Хай би завидували тій сім'ї, що соціалістичному вибору вірна, як зараз Фінляндія нам «завидує», що не потрапила в соціалістичні лапи.

Все є в цьому проекті: і сильний центр з його ненаситною ордою чиновників-дармоїдів, і армія як засіб застереження власного народу (бо ніхто нападати на нас не збирається, кому наші злидні треба!), і верховенство центру над «суверенними» державами, і навіть єдина державна мова. Навіть визначено вже наперед, які права повинні союзні республіки передати центру. Захисники цього допотопного проекту люблять звертатись на приклад Західної Європи, на Європейську співдружність націй. Ці люди, м'яко кажучи, обманюють, свідомо чи несвідомо. Нема в Європейському товаристві велетенської непотрібної армії, а є свої національні війська в кожного народу, нема там спільної конституції, а кожна дійсно суверенна держава має свою, нема там єдиної державної мови, а кожен народ свою вживає і шанує. Нема там диктату якогось «центру», а є спільна рада вільних і незалежних членів товариства і об'єднуються там не сучасні колонії, якими є нині союзні республіки в СРСР, а століттями вільні й незалежні держави.

Отака невеличка різниця.

Словом, висновок може бути один: нам пропонують яскраво виражену імперську схему феодальних часів. І тільки божевільний може підписати такий документ.

Ми на Україні не гарантовані від таких ненормальних керівників — «справа С. Хмари» свідчить про це.

Та одне ясно: підпишуть чи ні цей договір верховні чини республіки — це не порятує СРСР. Він приречений історично. Він розвалиться неминуче.

Д.НЕЧАЙ.

ПРОТЕСТ МІЛЬЙОНІВ УКРАЇНЦІВ

Президія Світового конгресу вільних українців надіслала голові Української Ради Л.Кравчуку відкритого листа з приводу репресій, які тепер відбуваються в Україні у зв'язку з конфліктом «Хмара — Григор'єв». Цього листа президент Світового конгресу Юрій Сиськов передав постійному представникові УРСР при ООН Геннадієві Удовенкові.

Подаємо скорочено.

Звертаємось до Вас від імені української діаспори як до президента начебто суверенної України, який, на превеликий жаль, як виглядає, залишився маріонеткою кремлівських центральних установ, КПРС, генеральної прокуратури СРСР, КГБ та МВС.

Події пов'язані з позбавленням депутатського імунітету, арештом та намаганням притягнути до кримінальної відповідальності народного депутата С. Хмари, колишнього в'язня на протязі 7 років у царських таборах смерті неосталінського режиму брежневського застою, викликають обурення та протест мільйонів українців не лише на рідних землях і за межами батьківщини, але рівно ж занепокоюють численну світову громадськість. Чи не задаєте собі справи, що дозволивши зламати привілейний імунітет від карного кодексу народного депутата С. Хмари і натомість передавши цей імунітет свавільним правоохоронним органам безпеки — захисту таких, як брутального полковника МВС Григор'єва, ображаєте всіх депутатів, дестабілізуєте Верховну Раду і ведете країну до хаосу та анархії?

Чи так важко Вам зрозуміти, що диктованим Москвою незаконним позбавленням своїх невинних колег-депутатів імунітету у ВР України ви кинули дійсний бумеранг, який обернеться проти Вас волею народу, якого вже Вам не в силі буде здержати страхом, бо він вперто давно вже рушив на неповоротний шлях будови дійсної правової держави, де він буде господарем. Як ви могли дозволити, щоб у той же самий день, коли Ви радились як силою викрасти народного депутата з приміщення парламенту України, Ви одночасно підписували лист до учасників Паризької зустрічі голів держав з наради безпеки та співробітництва в Європі, щоб надати Україні право безпосередньої самостійної участі? Мовляв, історія і культура України — це інтегральна частина європейської цивілізації.

Ніщо більше не зневажає та не ображає Україну, як культурну та європейську цивілізовану націю, як Ваше слухняне виконування указу президента Горбачова, який заявив, що треба завдати політичної поразки націоналістам і сепаратистам, до яких належить Степан Хмара. Ви це зробили без огляду на всі порушення гарантій його прав у рамцях законів України та регламентів ВР України, та міжнародного права, опрацьованого в резолюціях Генеральної Асамблеї ООН № 43 —173 від 9 грудня 1988 року. Невже ж ви не бачите, що це суперечить усім твердженням української делегації при комісії прав людини ООН, де у звіті України 6 листопада говорите про дотримання громадських та політичних прав та широкого прогресу демократизації законів України, де захист прав людини на першому місці.

Президенти та прем'єр-міністри прибалтійських народів жертвують своїм трудом і часом, щоб всякими шляхами рятувати свої народи від економічної та політичної кризи. Так само Ви, як президент України, повинні стати в обороні своєї країни та своїх земляків і випустити на волю з підвалів лук'янівської в'язниці замореного голодовкою С. Хмару та несуджених його друзів Миколу Голобача, Леоніда Березанського, Михайла Ратушного, Олексія Ковальчука та О. Батовкіна. Не йдіть слідами щербицьких та івашків і станьте в захист свого народу, його прав, щастя і кращої долі.

Ищем спонсоров

К народному депутату СССР А. А. Ярошинской обратилась Сташенко Ольга Павловна с необычной просьбой: оказать ей содействие в выезде за границу для того, чтобы заработать там валюту для лечения её ребёнка. А. А. Ярошинская обратилась с письмом в Министерство внутренних дел.

Обращаемся ко всем государственным и кооперативным организациям, имеющим валютные средства: проявите гуманность и милосердие, помогите матери спасти её дитя.

Адрес СТАШЕНКО ОЛЬГИ ПАВЛОВНЫ: г. Житомир, Вацковский переулок, 3, кв. 96. Тел. 36-39-32 (домашний), 37-22-43 (рабочий).

17 БЕРЕЗНЯ — ДЕНЬ ТВОГО ВИБОРУ

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

БУТИ ЧИ НЕ БУТИ УКРАЇНІ НЕЗАЛЕЖНОЮ

Всеукраїнська газета всіх і для всіх

ПРОСВІТНИЦЬКИЙ НОМЕР

Видається з 16.04.1990 р. № 10(41) 1991 р. Ціна 50 коп.

ДО РЕФЕРЕНДУМУ — 39 ДНІВ

● Ми проти КПСС — імперії зла!

● Ми за щасливу самостійну Україну

ТБІЛІСІ, БАКУ І ПРИБАЛТИКА. ЦІ ТРИ ВІХИ ВИЗНАЧИЛИ Й ОСОБИСТУ ДРАМУ МИХАЙЛА ГОРБАЧОВА, І ДОЛЮ ПЕРЕБУДОВИ, ТАК БЛИСКУЧЕ НИМ ПОЧАТОЇ ПОСЕРЕД ВІСІМДЕСЯТИХ.

АНАТОЛІЙ СОБЧАК,
народний депутат СРСР.

ПИТАННЯ В ТІМ, КУДИ ВЕДЕ Й ПРИВЕДЕ ПРЕЗИДЕНТ КРАЇНУ. ЯКЩО ВПРАВО, ЯК ЗАРАЗ,— НАМ НЕ ПО ДОРОЗІ.

І МОЮ ПОЗИЦІЮ НЕ ЗМІНЯТЬ НІ БАТІГ, НІ ПРЯНИК... ТРЕБА ПЕРЕЙТИ РУБІКОН І КИНУТИ ЖЕРЕБ.

ІНАКШЕ — ЛИТВА, ЛАТВІЯ, НОВІ ТРАГЕДІЇ. ТО ЩО Ж ДАЛІ, ТОВАРИШУ ПРЕЗИДЕНТЕ?!

СТАНІСЛАВ ШАТАЛІН,
академік, народний депутат СРСР.

Библиотека Международного Мемориала

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

Всеукраїнська газета всіх і для всіх.

ПРОСВІТНИЦЬКИЙ НОМЕР

Видається з 16.04. 1990 р. № 18(49) ціна 50 коп.

● В'ЯЗЕНЬ ГОРБАЧОВСЬКО-КРАВЧУКІВСЬКОГО КОНЦТАБОРУ СТЕПАН ХМАРА НА СВОБОДІ. ПЕРШИМИ ЙОГО СЛОВАМИ ЗА ПОРОГОМ ЛУК'ЯНІВСКОЇ ТЮРМИ БУЛИ: ПРОКУРОРА УРСР ПОТЕБЕНЬКА — ДО СУДУ! РОЗПУСТИТИ АНТИНАРОДНУ ВЕРХОВНУ РАДУ!

● СТРАЙКУЮТЬ РОБІТНИКИ МІНСЬКА. ВИМОГА: УРЯД ПАВЛОВА — У ВІДСТАВКУ! ЗЛОЧИННУ КПСС — ДО СУДУ!

● ПІДВИЩЕННЯ ЦІН У ТРИ-П'ЯТЬ І БІЛЬШЕ РАЗІВ — ОСЬ ЦІНА ПІКЛУВАННЯ МОЖНОВЛАДЦІВ ПРО ДОБРОБУТ НАРОДУ!

● ХРИСТОС ВОСКРЕС — ВОСКРЕСНЕ І УКРАЇНА!

ВОЛЬФГАНГ ВЕГЕРТ

ВЫ ИМЕЕТЕ ШАНС НАЧАТЬ СОВЕРШЕННО НОВУЮ, ПОЛНУЮ НАДЕЖДЫ ЖИЗНЬ.

ИДИ И ВПРЕДЬ НЕ ГРЕШИ»
(Иоан. 8. 11).

ДЖОН МАКДАУЭЛЛ

ВОСКРЕСЕНИЕ ИИСУСА ХРИСТА — ИСТОРИЧЕСКИЙ ФАКТ

Библиотека Белорусского Мемориала
Библиотека Белорусского Международного Мемориала

СПЕЦ-ВИПУСК

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

ЗАВТРА, 14 ТРАВНЯ, СУДОВИЙ ПРОЦЕС НАД С. ХМАРОЮ.

Заснована 16. 04. 1990 р. № 26 (57) травень 1991 р. ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ Ціна 50 коп.

Сьогодні Степан Хмара знаходиться у Лук'янівській в'язниці.

З 13 квітня він тримає голодування.

Життя Степана Ількoвича у небезпеці!

14 травня 1991 року у Києві розпочинається судовий процес над Степаном Хмарою та іншими політв'язнями по цій справі.

КИЯНИ! Закликаємо вас взяти участь у мітингу "Волю Степану Хмарі!", який відбудеться 13 травня о 18 годині на майдані біля Республіканського стадіону.

СТЕПАН ХМАРА

Народився 12 жовтня 1937 року на Львівщині у родині хлібороба.

У 1955-1959 роках працює водієм у Радехові та в Казахстані.

У 1964 році закінчує Львівський медичний інститут.

З того ж року працює лікарем-стоматологом у Сокальському районі на Львівщині. Одружується, стає батьком двох дітей.

Перекладає працю Андрія Сахарова «Роздуми про мир, інтелектуальну свободу і прогрес», пише публіцистичні статті...

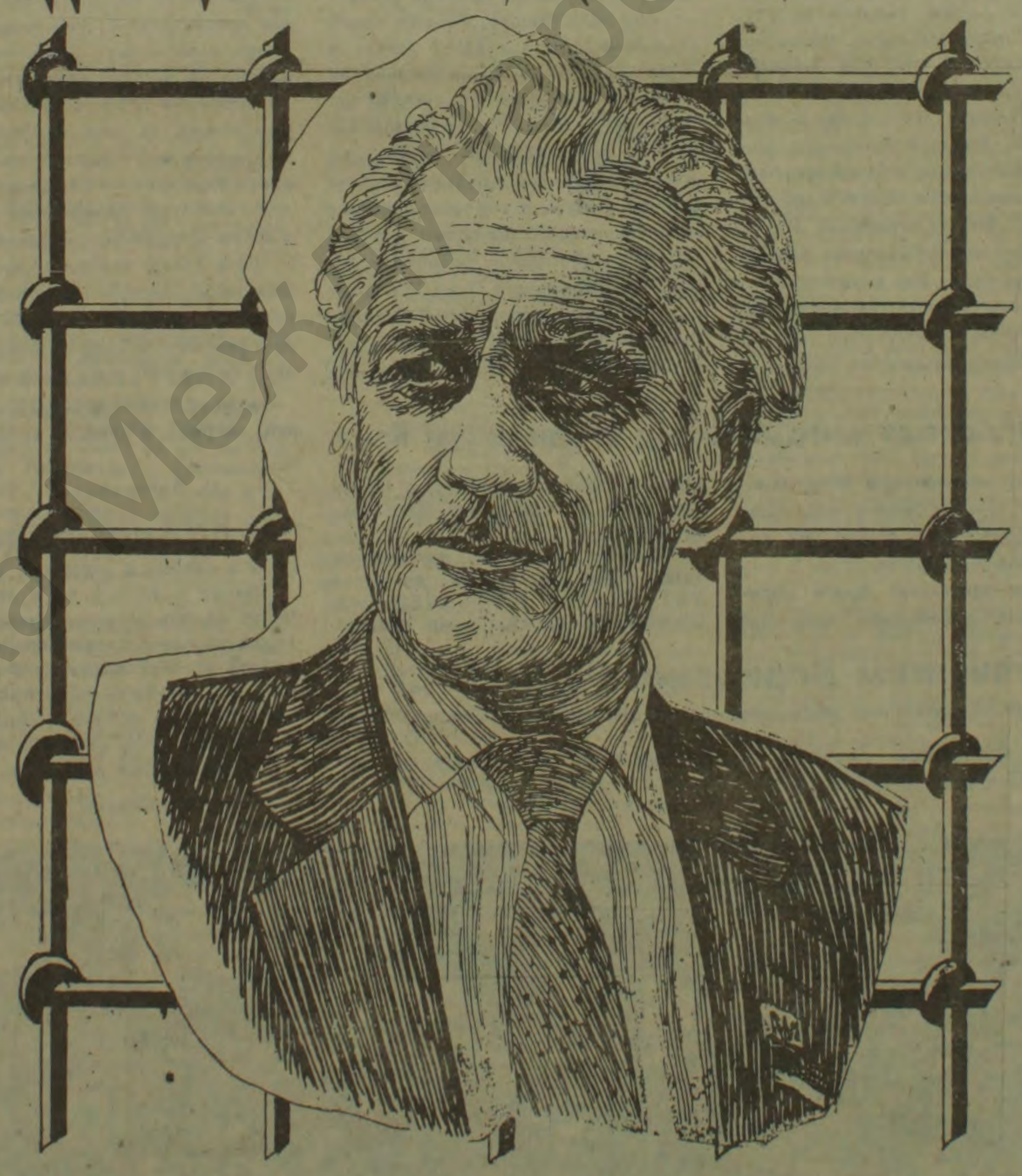
У 1973 році, після арешту редакції часопису «Український вісник», починає роботу по його відновленню. Перший випуск за редакцією Степана Хмари вийшов у 1974 році...

31 березня 1980 року Степана Хмару заарештовано і засуджено за «антирадянську агітацію і пропаганду» на 7 років позбавлення волі в таборах суворого режиму та 5 років заслання.

За 7 років неволі має одне побачення з сім'єю, відсиджує у карцері 302 доби...

У березні 1990 року обраний народним депутатом України. У Верховній Раді послідовно відстоює ідею побудови незалежної демократичної Української держави...

17 листопада 1990 року Степан Хмара підступно схоплений у приміщенні Верховної Ради за сфабрикованою справою про так званий «інцидент 7 листопада».

КОМУНІСТИ НАПОЛЕГЛИВО РОБЛЯТЬ ІЗ СТЕПАНА ХМАРИ ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

ХТО Ж БУДЕ ПРЕЗИДЕНТОМ?

Питання про кандидатуру майбутнього Президента України, хоча ще й не прийнята нова Конституція республіки і не вирішено питання про форму правління, все ж дуже жваво обговорюється по всій республіці, починаючи від кулуарів Верховного Совета і закінчуючи курилками в колгоспних свинарниках.

Ініціативна група студентів одного з донецьких вузів провела в м. Донецьку соціологічне дослідження у вигляді опитування громадян на предмет з'ясування кандидатури на посаду Президента України.

В опитуванні брало участь близько тисячі громадян, мешканців і гостей міста Донецька.

47 % опитаних назвали претендентом на посаду Президента України народного депутата України Степана Хмару;

26,8 % назвали претендентом на цю посаду теперішнього голову Верховного Совета УССР Леоніда Кравчука;

5,4 % віддали перевагу 1-му секретарю ЦК КПУ Станіславу Гуренкові.

Серед названих прізвищ громадяни вказали також Заступника Голови Верховного Совету Івана Плюща (2,4 %); Голову Української Республіканської партії Левка Лук'яненка (1,6 %); члена Президії ВС УССР Володимира Яворівського (0,8 %).

Як продемонструвало це соціологічне дослідження, навіть на Східній Україні надзвичайно високий рейтинг новітнього політв'язня (до речі, і минулого), народного депутата України Степана Хмари.

Хоча соціологічне дослідження не може вважатися думкою всього народу, але і воно демонструє популярність Степана Хмари.

Хоча соціологічне дослідження не може вважатися думкою всього народу, але і воно демонструє популярність Степана Хмари.

Якщо врахувати, що на Західній Україні у разі балотування Степана Хмари на посаду Президента України, за нього віддадуть свої голоси близько 90 % виборців, то можна вважати, що кандидатура Президента відома.

Микола КУНЦЕВИЧ,
керівник Прес-центру УМА.

СУД НАД СТЕПАНОМ ХМАРОЮ — НАРОДНИМ ДЕПУТАТОМ УКРАЇНИ — СУД НАД СИСТЕМОЮ ТОТАЛІТАРИЗМУ

Електронна бібліотека Меморіалу

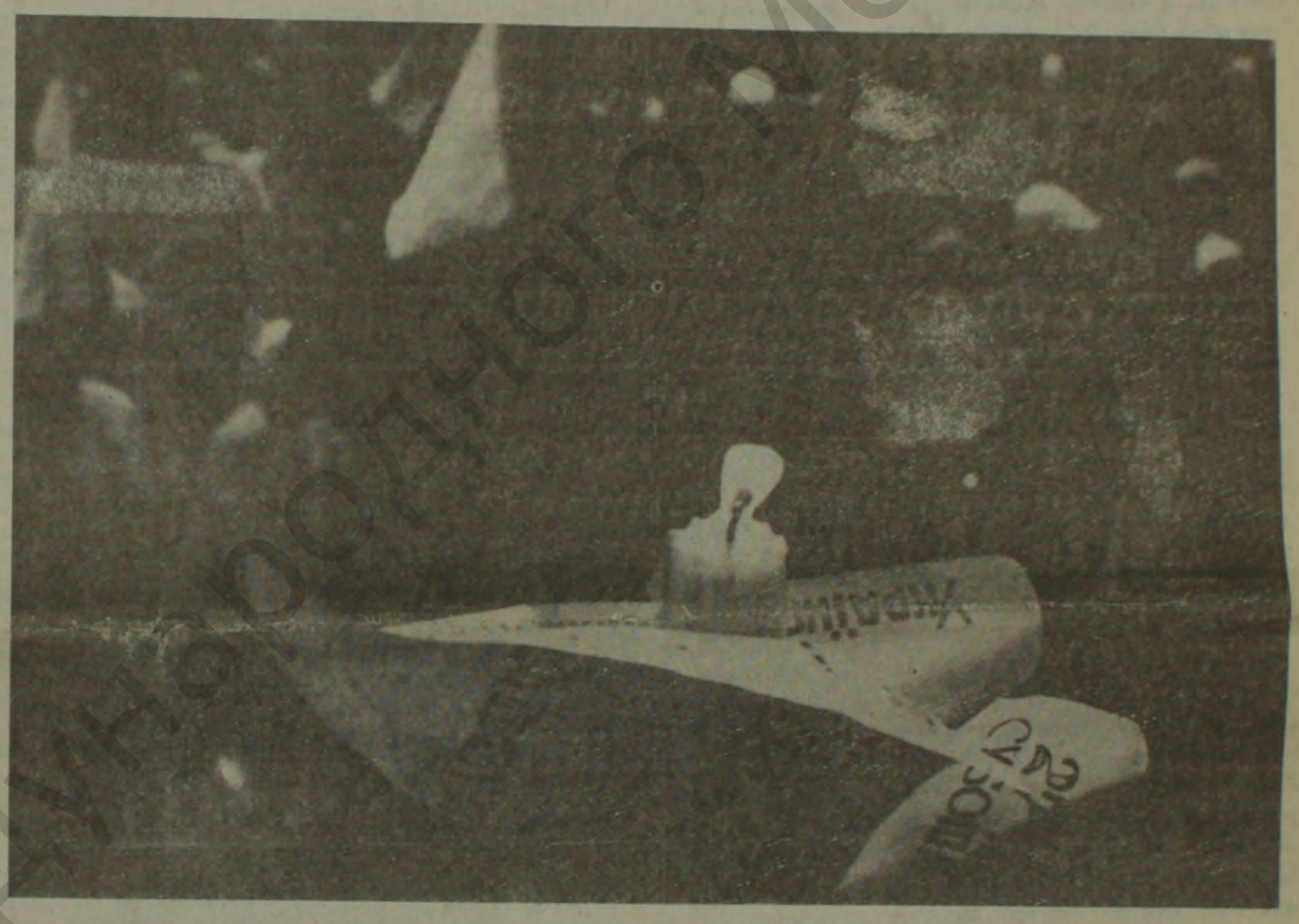
МАЙОР СОВЕТСКОЙ АРМИИ: 850 УБИТЫХ ИМ ЛИЧНО — 4 стр.

ГОЛОС ГРАЖДАНИНА

ПОДПИСКУ НА 1992 ГОД ПРИНИМАЮТ ВСЕ ПОЧТОВЫЕ ОТДЕЛЕНИЯ ВО ВСЕХ ГОРОДАХ И СЁЛАХ УКРАИНЫ

Заснована 16. 04. 1990 р. № 28 (59) травень 1991 р. ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ Ціна 50 коп.

МОЛИТВА КО ПРЕСВЯТОЙ ТРОИЦЕ

ПРЕСВЯТАЯ ТРОИЦЕ, ПОМИЛУЙ НАС;
ГОСПОДИ, ОЧИСТИ ГРЕХИ НАША;
ВЛАДЫКО, ПРОСТИ БЕЗЗАКОНИЯ НАША;
СВЯТЫЙ, ПОСЕТИ И ИСЦЕЛИ НЕМОЩИ НАША, ИМЕНЕ ТВОЕГО РАДИ.
ГОСПОДИ, ПОМИЛУЙ.
ГОСПОДИ, ПОМИЛУЙ.
ГОСПОДИ, ПОМИЛУЙ.
СЛАВА ОТЦУ И СЫНУ И СВЯТОМУ ДУХУ,
И НЫНЕ, И ПРИСНО, И ВО ВЕКИ ВЕКОВ.
АМИНЬ.

Сергій Ямщиков. СИМВОЛИ ВІЧНОСТІ.

БЕЗЫСХОДНОСТЬ, УСТАЛОСТЬ ОБЩЕСТВА, ПОПРАВШЕГО ДУХОВНОСТЬ, ВОЗВРАЩАЕТ ЧЕЛОВЕКА ИЗ НЕБЫТИЯ; ОБМАНУТЫЕ ПРИЗРАКОМ КОММУНИЗМА ИЩУТ ПУТИ К ИЗБАВЛЕНИЮ ИЗ РАБСТВА — ТАКОВА ДИАЛЕКТИКА НАЧАЛЬНОГО ЭТАПА ВЫХОДА ИЗ СТРАШНОГО ТУПИКА ИСТОРИИ. ХВАТИТ ЛИ СИЛ СДЕЛАТЬ ШАГ? СУМЕЕТ ЛИ ЧЕЛОВЕК ПРИЙТИ НА ПОМОЩЬ СЕБЕ — РАЗУВЕРИВШЕМУСЯ ВО ВСЁМ, ПОДНЕВОЛЬНОМУ СОВЕТСКОЙ ИМПЕРИИ?

Библиотека Международного Мемориала

ДЕРЖАВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ РСР ПО ПРЕСІ
СВІДОЦТВО
ПРО РЕЄСТРАЦІЮ ПЕРІОДИЧНОГО ДРУКОВАНОГО ВИДАННЯ
СЕРІЯ КП № 45

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ

© 10.10 ГРОМАДЯНИНА

1990-1991

...ВЕДЕННЯ
...1991 РОКУ
...ЕРЕНДУМІВ»
...що текст запитання,
...сесоюзний референ-
...року, не відображає
...проблем України, ігно-
...ро державний суверені-
...через розпливчас-
...лювання дає
...на ос-

вважати проведення
мів недоцільним.

Голова Івано-Фра...
обласної Ради на...

Голова Львівської...
обласної Ради на...

Голова Тернопіль...
обласної Ради на...

ЧОРНО...

...гел.А...
...го для защи...
...принятый ВС, га...
...раинский хлопец в с...
...не станет. Как понятно ст...
...час то беспокойство Центра, ко...
...принят Закон о прохождении службы...
...территории Украины! Ведь Центр ли-
...шался возможности стравливать украин-
...ца с грузином, армянина — с азербай-
...джанцем, русского — с прибалтом. И
...жаль, что остальные республики не по-
...спешили внять здравому смыслу украин-
...ского парламента: ведь сколько ошибок
...можно было избежать!

г.Бердичев, 31.01.

...кую ...
...ряем! А ...
...него так, как ...
...смысл. И- обязательн...
...вчерашнем, сегодняш...
Але

СУВЕРЕНІТЕТ: СЛОВОБЛУД І РЕ...

...73 роки народ жив під гаслом брехні й страху — в цьому...

Видавець і редактор
народний депутат України
Я. ЗАЙКО.

• ІНДЕКС 61351

Тираж 30000
Зак-з 1117

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

ПЕРЕДПЛАТНА ЦІНА НА 1992 РІК ПРИ ДВОРАЗОВОМУ ВИХОДІ НА ТИЖДЕНЬ 24 КРБ.

Библиотека КМУНГ

«ДЕЛО С. ХМАРИ»: 14 МАЯ В КИЕВЕ НАЧАЛСЯ ПОЛИТИЧЕСКИЙ СУД НАД КПСС—КПУ

Специальный выпуск — только для униженных и оскорбленных,

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

только для последовательных борцов против чумы XX столетия

Заснована 16. 04. 1990 р. № 29 (60) червень 1991 р. ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ Ціна 50 коп.

ЗАЯВА
ПРОФЕСОРА ГРЕГОРІ СТЕНТОНА

15 травня 1991 р. м. Київ

За тот короткий час, відколи я повернувся на Україну, відбулося багато подій. Степан Хмара був звільнений з-під варти. Суд над «Київською сімкою» почався. Тисячі людей брали участь в мітингу в центрі Києва і пройшли демонстрацією до Лук'янівської в'язниці, вимагаючи звільнення решти політв'язнів. Кожний день тисячі лояльних і хоробрих людей пікетують приміщення обласного суду, де розпочалася судова розправа.

Які мої враження на сьогодні?

1. Перше і найголовніше, п'ять підсудних продовжують утримуватися під вартою більш ніж шість місяців:означає, що вони вважаються винними до того часу, поки не буде доведено їх невинність. Це є порушенням міжнародних законів з прав людини, а саме статей 9 та 14 Міжнародного пакта відносно громадянських і політичних прав. Ці політичні в'язні повинні бути негайно звільнені. Навіть з погляду на них помітно, що вони дуже бліді і в поганому стані здоров'я. Немає жодних підстав відносити їх до категорії тих, кого до рішення суду треба утримувати за гратами; до речі, їх присутність в судових засіданнях може бути гарантованою депутатами Верховної Ради. «Міжнародна амністія» вже проінформована про їх тривале і безпідставне ув'язнення.

2. Друге, суд над Степаном Хмарою — це обурливе порушення одного з найважніших принципів демократії: депутатської недоторканості.

Згідно Конституції Української РСР статті 95 та 105 (так само, як і за статтями 106 та 124 Конституції СРСР), народний депутат не може бути суб'єктом кримінального переслідування, арештованим або бути притягнутим до юридичного покарання без згоди Верховного Совєту.

Отож ми повинні усвідомити, хто дав дозвіл на арешт Степана Хмари: депутати комуністичної партії України у Верховнім Совєті дали дозвіл на його арешт, і таким чином комуністична партія порушила депутатську недоторканість Степана Хмари як народного обранця до Верховного Совєту. Комуністична партія також порушила право виборців Степана Хмари бути представленими у Верховнім Совєті їхнім вільно обраним представником, оскільки це право гарантоване ст. 25 Міжнародного Пакту про громадянські і політичні права.

Ув'язнення Хмари впродовж шести місяців без суду також порушило його право на швидкий розгляд справи у суді, згідно з статтями 9 та 14 Міжнародного Пакту про громадянські та політичні права.

3. Третє, умови розгляду справи в суді є відвертим порушенням права підсудних (і права народу) на відкритий процес. Пропускна система до залу засідань означає, що більшість представників громадськості не можуть бути присутніми в судовому засіданні. Гіршу пропускну систему я бачив лише в Південній Африці. Навіть ті, хто має перепустку, часто не можуть бути присутніми, бо навмисно засідання проводяться в маленькому залі. Я наголошую на слові «навмисно замалому», бо існує цілком вистачаючий великий судовий зал на наступному поверсі обласного суду, який зараз вільний і міг би вмістити сотні людей. Там високі стелі і люди мали б чим дихати. Теперішній судовий зал є непристосованим місцем для такого важливого судового процесу. Я був у прохолодніших судових залах навіть у Центральній Африці. Як можуть судді, свідки, адвокати, присутня публіка і підсудні спокійно, ненапружено і помірено відбути судовий процес, коли існує така напружена атмосфера!

4. Четверте, присутність міліції є настільки обтяжуючою навіть в середині судового залу, що мені з сумом згадується, що це і досі залишається поліційна держава. Чому влада вважає, що два перші ряди в цьому малому судовому залі мусять бути зайнятими озброєною міліцією! Чому вони вважають, що вулиця перед будинком суду мусить бути заблокована сотнями міліціантів!

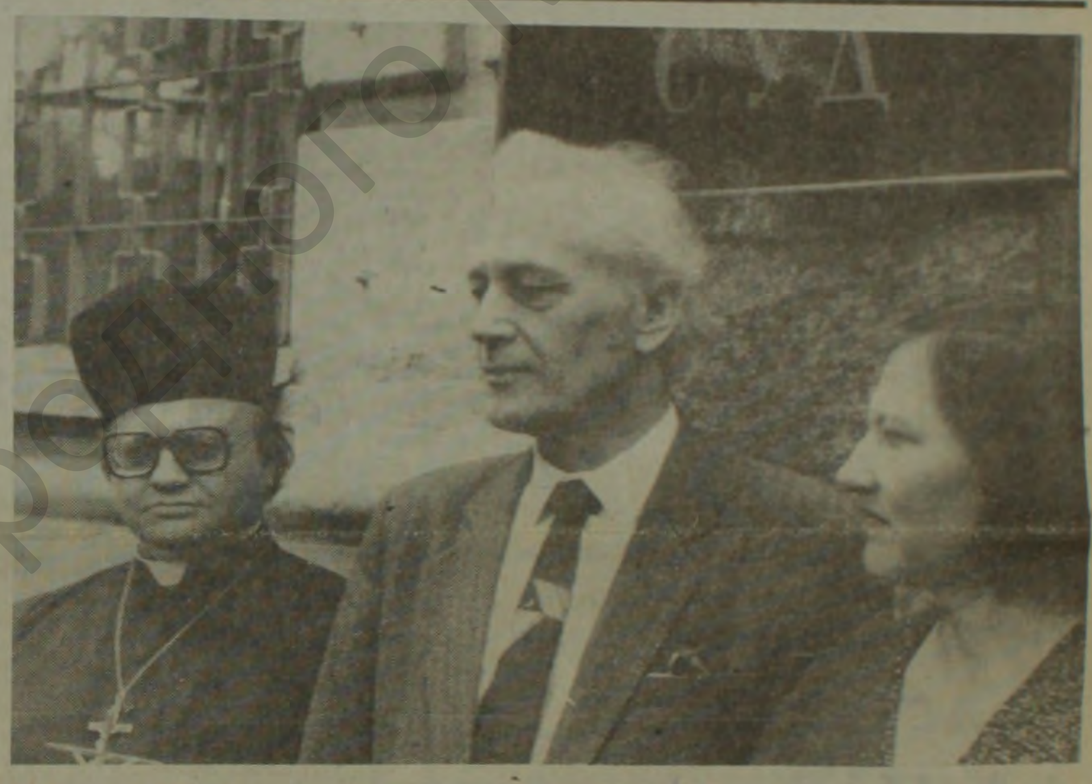
Я вважаю, що причина того полягає в тому, що Степан Хмара і вся «Київська сімка» кинула виклик авторитету поліційної держави. Вони усвідомлюють, що це є уряд сили, а не закону. Він не легітимний.

Ось чому поліційна держава продемонструвала так драматично її покладання на голу поліційну силу.

5. П'яте, я глибоко стурбований психічним станом Олександра Ковальчука, бо він привселюдно заявив, що у відношенні до нього застосовують психотропні засоби. Його адвокат сказав мені, що Ковальчуку застосовували психотропні засоби і раніше.

Я телефонував до «Міжнародної амністії» з проханням допомоги якнайшвидшого проведення у відношенні Ковальчука експертизи незалежним психіатром.

Я дуже стурбований, що його поведінка використовується прокуратурою для того, щоб відкладати і затягувати цей судовий процес.

ФОТОРЕПОРТАЖ НАШИХ СПЕЦИАЛЬНЫХ КОРРЕСПОНДЕНТОВ СЕРГЕЯ ОХРИМОВИЧА И СЕРГЕЯ ЯМЩИКОВА.

С. Охримович. 14. V. 90 г. ПЕРЕД НАЧАЛОМ СУДА.

Бібліотека Українського Меморіалу

● Ні оновленій Федерації — тюрмі з видом на світле майбутнє!
● Ні Союзному договору!
● КПУ — КПСС хочуть через Союзний договір надіти на Україну нове ярмо колоніалізму!

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

● Перш ніж заснувати пост Президента України слід прийняти Закони «Про Президента України», «Про вибори Президента України», «Про громадянство України».
● Заснувати пост Президента України і провести вибори Президента України слід тільки після прийняття нової Конституції України.

Заснована 16. 04. 1990 р. № 33 (64) 1991 р. ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ Ціна 30 коп.

ХТО З'ЇВ НАШЕ М'ЯСО?

● Україна виробляє на душу населення: пшениці 1000 кг, м'яса 155 кг, цукру 118 кг; споживає відповідно 140 кг, 68 кг, 49,7 кг.
● Щорічно союзні міністерства грабують з України 100 мільярдів руб.
● Серед 15 радянських республік посідає 11 місце по заробітній платі.

● Кремль вважає, що без Союзу Україна пропаде. Чи відповідає це дійсності?

По виробництву вугілля, залізної руди, сталі, цукру, картоплі Україна посідає перше місце серед Англії, Італії, Франції, Німеччини; по виробництву природнього газу, зерна і зернобобових, молока, масла — друге місце; по виробництву електроенергії, м'яса — третє місце.

Де вона — ця продукція?

● Союзний договір — це реанімація командно-адміністративної системи; 95 % підприємств союзного підпорядкування на Україні; утримання за рахунок України півторамільйонної армії; продовження найжахливішого в історії експерименту над людиною.

ЩОДО НОВОГО І СТАРОГО СОЮЗНОГО ДОГОВОРУ

Декларація про створення СРСР 1922 р. називала основні напрямки відновлення спільними зусиллями зруйнованого в роки громадянської війни народного господарства, створення СРСР світового значення, а якщо речі називати своїми іменами, то більшовики закликали до світової революції та створення світової імперії з метрополією в Москві. Це був заклик великодержавних імперських шовіністів. Але світ виявився розумнішим, далекозорішим, ніж більшовицькі лідери на чолі з Леніним.

Світ не підтримав злочинні дії авантюристів — і не помилився, тому що більшовики створили найстрашнішу в світі тюрму народів. Світова революція загрожувала зруйнувати цивілізацію та демократію, а також створити на зразок більшовицького союзу рабську потвору, яку комуністи називають соціалістичним раєм. А такий «рай» світового значення зруйнувати було б ще трудніше, ніж нинішній «СРСР». (Ми бачили, як Москва застосовує танки проти республік, які хочуть вийти зі складу «союзу»).

Змінити на краще історичний розвиток суспільства шляхом марксизму-ленінізму, як показала практика, неможливо — це призвело до кризи. Тепер, коли народи «соціалістичної співдружності», а також колоніальні республіки побачили неефективність комуністичної системи, лідери КПРС говорять, що вони нас вели 73 роки не по Леніну: це, мовляв, були помилки. Ось такі злочини проти людства лідери КПРС називають помилкою і пропонують зберегти «союз» — останню імперію на земній кулі.

Державні діячі, які ще не зовсім втратили совість, такі, як Е. Шеварднадзе, академік С. Шаталін та інші, відмовились бути учасниками цієї авантюри — збереження «союзу». А ось комуністи-консерватори стверджують, що Україна не проживе без союзу. Така казочка — для дурнів. Жодна країна світу не живе ізольовано, без інтеграції, але це інша річ. До того ж, Україну грабує імперський монстр, забираючи 25% валового національного продукту.

Виробляючи найбільше в Європі найважливіших видів промисловості та сільськогосподарської продукції, по споживанню, рівню життя Україна посідає 55-е місце в світі! Цього комуністи не коментують, коли закликають до «союзу», одурманюючи людей всіма засобами масової інформації.

Навіть Золота Орда була колись гуманнішою: вона брала як данину із своїх колоній, в тому числі з Московії, 10% валового національного продукту. А Москва, ставши центром імперії, крім данини в 25%, ще й впроваджує геноцид української нації, яка стоїть на межі знищення.

Ось чому для нас «Союз» — це загибель нації, довічне рабство наших нащадків.

Народе мій, прояви мудрість, не повтори помилку наших предків 1654 та 1922 р р.! Ми ж бачимо, як впродовж століть Москва приєднувала наші землі до себе, а українців винищувала як фізично, так і духовно. Тому не дамо закувати себе та наших нащадків у нові кремлівські кайдани! «Ні!» — комуністично-московському рабству!

«Ні» — новому союзному договору!

«Так» — Українській самостійній державі!

Слава Україні!

м. Горлівка. **О. СЕНЧИЛО, шахтар.**

СОЦІАЛІСТИЧНИЙ ВИБІР ГУРЕНКА-КРАВЧУКА — ШЛЯХ ДО НОВОГО КОМУНІСТИЧНОГО КОНЦТАБОРУ, СОЮЗНОГО РАЮ.

Бібліотека Музею Народної Революції

Терpор (антикоммунистический тоже) и демократия — несовместимы!

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

Заснована 16. 04. 1990 р. № 43 (74) 1991 р. ✦ ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ Ціна 50 коп.

ЩО ДАЛІ? КІНЕЦЬ ЕПОХИ ПАНУВАННЯ СОЦІАЛІЗМУ? РЕВОЛЮЦІЯ чи РЕПЕТИЦІЯ?

СТАЛОСЯ ТЕ, ЩО НЕМИНУЧЕ МАЛО СТАТИСЯ. ХУНТА ЗНЕШКОДЖЕНА, В ІМПЕРІЇ ВІДНОВЛЕНО ПОРЯДОК РЕЧЕЙ, ЯКИЙ ІСНУВАВ ДО ТРАГІЧНИХ ПОДІЙ. ЧИ ЦІЛКОМ І ПОВНІСТЮ ЦЕ ЗДОБУТТЯ ДЕМОКРАТІЇ?

«ТРИ ВЕСЕЛЫХ ДРУГА...»

- *ЦК КПУ ПІДПІЛЬНО ПРОВІВ ЗАСІДАННЯ.*
- *ЖИТОМИРСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ КПУ НАМАГАЄТЬСЯ ОРГАНІЗУВАТИ СИЛИ.*
- *ЧЛЕН ПРЕЗИДІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ МАТВІЄНКО, НЕ МАЮЧИ НА ТЕ ПОВНОВАЖЕНЬ, ВЛАСНОРУЧ ПІДПИСАВ ДОКУМЕНТ НА ПРОДОВЖЕННЯ ІСНУВАННЯ ГАЗЕТ «ПРАВДА УКРАЇНИ», «РАДЯНСЬКА УКРАЇНА», «РОБІТНИЧА ГАЗЕТА», ЯКІ ПІДТРИМУВАЛИ ЗАКОЛОТНИКІВ У ТІ ТРИВОЖНІ ДНІ. КОМІСІЯ ВР З ПИТАНЬ ГЛАСНОСТІ І ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ОПРОТЕСТУВАЛА ТАКЕ РІШЕННЯ МАТВІЄНКА І ПРАВДЕНКА, ЩО ДО НЬОГО ПРИМКНУВ. ПОСІБНИКИ КОМУНІСТИЧНОЇ ХУНТИ НА УКРАЇНІ НА БУДЬ-ЯКОМУ РІВНІ КЕРІВНИЦТВА МАЮТЬ ПОНЕСТИ ПОВНУ ВІДПОВІДАЛЬНІСТЬ ЗА СВОЇ ДІЇ. МАЮТЬ БУТИ ВІДСТОРОНЕНІ ВІД ВИКОНАННЯ СВОЇХ СЛУЖБОВИХ КОМУНІСТИЧНИХ ОБОВ'ЯЗКІВ!*

СТВОРЕНА ГРУПА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ ПО ЗБОРУ ІНФОРМАЦІЇ ПРО СПІВУЧАСТЬ КОМУНІСТИЧНИХ ГАЗЕТ, РАДІОМОВЛЕННЯ І ТЕЛЕБАЧЕННЯ ІЗ АНТИДЕРЖАВНОЮ ХУНТОЮ.

ДО ГРУПИ ВВІЙШЛИ НАРОДНІ ДЕПУТАТИ УКРАЇНИ БОНДАРЧУК А. І., ЗАЙКО Я. Я., МОСКОВКА В. М.

ТЕЛЕФОНИ: 296-86-87
296-86-53.

МАТЕРІАЛИ ДЛЯ РОЗГЛЯДУ НАДСИЛАЙТЕ ЗА АДРЕСОЮ: 252 000 М. КИЇВ, ПЛ. ЛЕСІ УКРАЇНКИ, 1. КОМІСІЯ З ПИТАНЬ ГЛАСНОСТІ ТА ЗАСОБІВ МАСОВОЇ ІНФОРМАЦІЇ ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ.

ПУТЧ ЛІКВІДОВАНО. ПУТЧИСТИ — ПРИ ВЛАДІ!

Бібліотека Народного Музею Голодомору

Самостійній некомуністичній Україні потрібні нові люди, висококваліфіковані фахівці.

Не зволікайте з підбором кадрів на всіх рівнях управління державою Україна.

Створюйте нові структури влади, які забезпечать перехід від тоталітарної системи до громадянського суспільства на Україні.

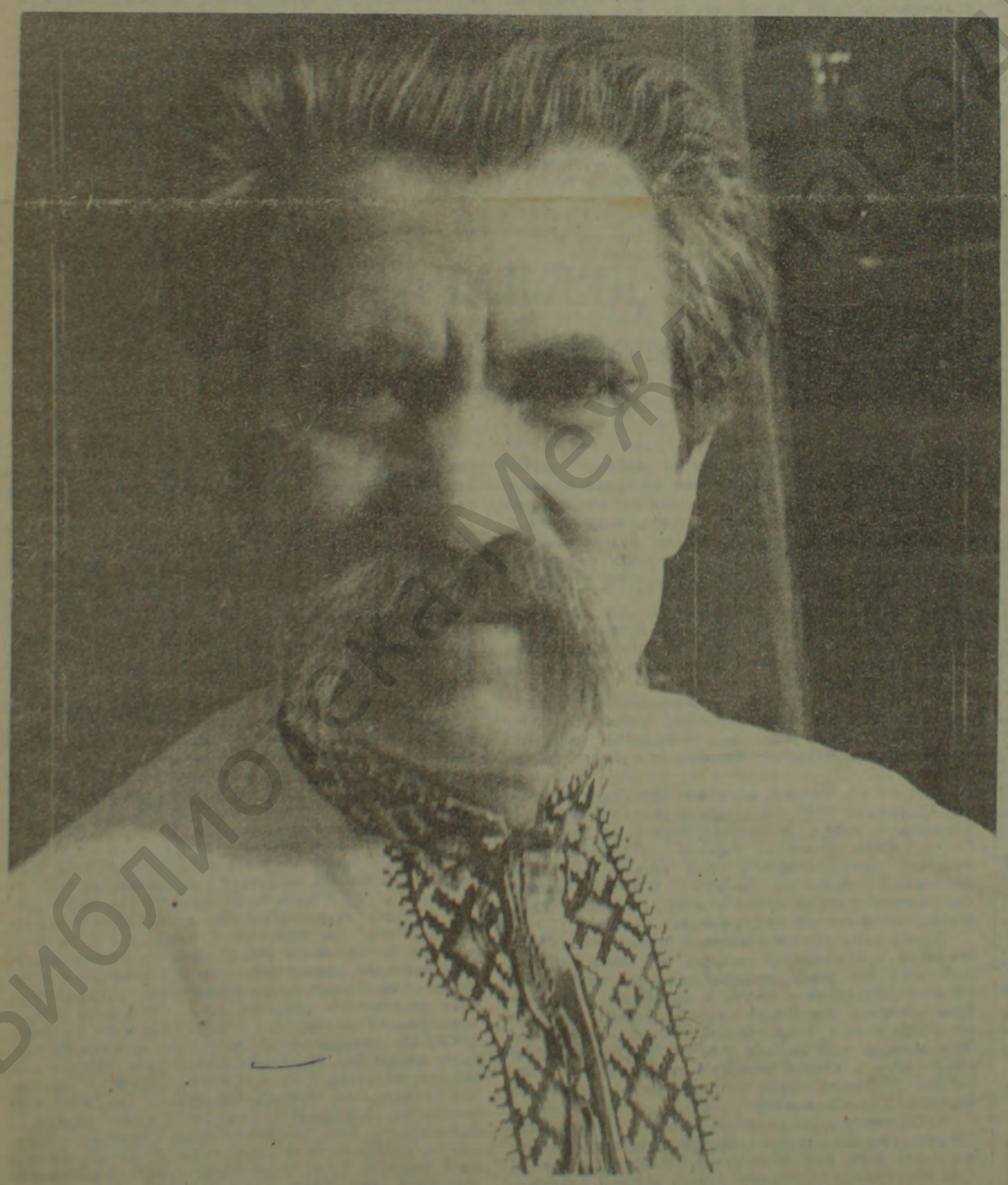
ПОЛІТИЧНИЙ ПОРТРЕТ КЛАСИЧНОГО В'ЯЗНЯ ЛЕНІНСЬКО-СТАЛІНСЬКОЇ СИСТЕМИ

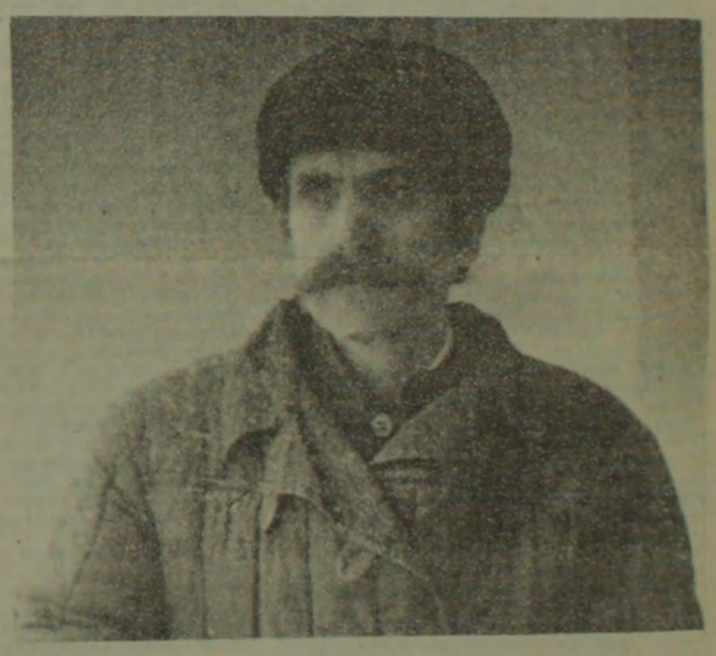
ЛЕВКО ЛУК'ЯНЕНКО – КАНДИДАТ В ПРЕЗИДЕНТИ САМОСТІЙНОЇ УКРАЇНИ

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

ДЕМОКРАТИ ПРИ ВЛАДІ! УБЕРЕЖИ ВАС, ГОСПОДИ, ВІД НЕОБІЛЬШОВИЗМУ!

Заснована 16. 04. 1990 р. № 44-45 (75-76) 1991 р. ✦ ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ

✦ ІЗ 64 РОКІВ ЗЕМНОГО БУТТЯ 26 (ТРОХИ МЕНШЕ ПОЛОВИНИ!) НАГЛО ВИКРЕСЛИЛИ ВІРНІ СЛУГИ СИСТЕМИ: КГБ — КПСС.

✦ НАЙПОСЛІДОВНІША БОРОТЬБА ЛЕВКА ЛУК'ЯНЕНКА ЗА САМОСТІЙНУ УКРАЇНУ ВПРОДОВЖ УСЬОГО СВІДОМОГО ЖИТТЯ ВИКЛИКАЄ ГЛИБОКУ СИМПАТІЮ ДО НЬОГО НЕ ЛИШЕ ОДНОДУМЦІВ (ДЛЯ НИХ ЛЕВКО — БАТЬКО!), А Й У ЙОГО ОПОНЕНТІВ, НАЙПРАВІШИХ, НАЙКОНСЕРВАТИВНІШИХ.

ВАСИЛЬ СТУС ПИСАВ ПРО СЕБЕ І ПРО ТАКИХ, ЯК САМ: «ВІН ЖИВ, ЛЮБИВ І НЕ НАБРАВСЯ СКВЕРНИ, НЕНАВИСТІ, ПРОКЛЬОНУ, КАЯТТЯ». ЛЕВКО ЛУК'ЯНЕНКО І ВАСИЛЬ СТУС З РІЗНИХ ПОКОЛІНЬ, ПРОТЕ З ОДНОГО КОНЦТАБОРУ.

Бібліотека Меморіалу

0-25

Сергей ГОВОРУХИН:

То, что не смог сделать Хусейн (создать атомное оружие), это сделал коммунист Назарбаев – присвоил себе космодром Байконур и атомное оружие. (Мусульманский мир получил в руки атомное оружие).

То, что сделали на Украине,– бросили десятки миллиардов на создание армии голодной Украины,– могли сделать только коммунисты.

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

Наш прогноз политической погоды: на Украине тихо. Тихо. Что готовит украинский ГКЧП на 23-25 ноября?

Заснована 16.04.1990 р. № 56(87) ЖОВТЕНЬ 1991 Р. ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ

Проект для широкого обговорення

КОНЦЕПЦІЯ ОБОРОНИ ТА БУДІВНИЦТВА ЗБРОЙНИХ СИЛ УКРАЇНИ

Ця Концепція грунтується на положеннях воєнної доктрини України, а також концентрованому виразі поглядів керівництва суверенної держави на воєнне будівництво.

І. Умови і фактори, що впливають на будівництво Збройних Сил України

Прийняття Декларації про державний суверенітет України і Акта проголошення незалежності України, а також необхідність забезпечення колективного захисту визначають наявність на території України військ (сил) двох рівнів: Збройних Сил України та з'єднань (частин) колективної стратегічної оборони.

Будівництво Збройних Сил України здійснюється з урахуванням факторів, що обумовлюють специфічність створення видів і родів військ, системи управління, порядку комплектування з'єднань і частин у мирний та воєнний час:

1. Геополітичне положення України сприяло розміщенню на її території великих угруповань військ, що мають ядерну зброю, а також з'єднань і частин, що виводяться із Східної Європи. Це дозволяє створити на їх базі власні Збройні Сили і провести поетапне скорочення чисельності вказаних угруповань, з'єднань і частин.

Україна поступово (з урахуванням усіх факторів національної безпеки) реалізуватиме намір про одержання в майбутньому статусу нейтральної, без'ядерної держави, яка не бере участі у військових блоках і дотримується трьох неядерних принципів: не приймати, не виробляти і не набувати ядерної зброї.

Україна братиме участь у реалізації всіх договорів і угод щодо незастосування ядерної зброї та сприятиме ратифікації відповідних договорів і угод між США і СРСР.

2. Створення Збройних Сил України здійснюється в процесі підготовки (удосконалення) правової бази, відпрацювання механізму реалізації законів та інших рішень з оборонних питань і організації органів адміністративного воєнного управління.

3. Розгортання на території України сил колективної стратегічної оборони визначає ступінь її участі в розробці стратегії загальної воєнної доктрини Союзу держав і здійснені контролю за використанням людських і фінансових ресурсів, що виділятимуться в установленому порядку.

4. Створення в місцевих органах влади структур у справах оборони і державної безпеки сприятиме формуванню воєнного бюджету на всіх рівнях, забезпеченню мобілізаційної готовності органів управління, з'єднань і частин людськими і матеріальними ресурсами, створенню належних соціальних умов для військовослужбовців.

5. Наявність у з'єднаннях і частинах, що входять до складу Збройних Сил України, застарілих типів озброєння та військової техніки, а також розташування значної кількості органів матеріальнотехнічного забезпечення за межами держави, обумовлюють виділення великих бюджетних асигнувань на оборону та необхідність розгортання власного військового виробництва.

6. Існування на Україні системи вищих і середніх військових навчальних закладів дає змогу розвивати воєнну науку, організувати мережу учбових частин для підготовки молодшого командного складу.

7. Нестабільність воєнно-політичної обстановки пред'являє вимоги до підвищення рівня бойової та мобілізаційної готовності Збройних Сил України та їхньої здатності відбивати будь-яку агресію до розв'язання конфлікту політичними шляхами.

Основні принципи створення Збройних Сил України

Створення Збройних Сил України, формування військового керівництва й управління обороною України здійснюється з урахуванням таких основних принципів:

1. Збройні Сили України передбачають три види військ: Сухопутні війська (Війська наземної оборони), Військово-повітряні сили і Сили протиповітряної оборони (Війська повітряної оборони), Військово-морські сили. До Військ наземної оборони також належать Прикордонні війська, Республіканська гвардія і війська цивільної оборони.

2. Будівництво власних Збройних Сил України здійснюється за принципом розумної достатності як за чисельністю та структурою, так і за озброєнням.

3. Органи управління, з'єднань і частин у мирний і воєнний час комплектуються громадянами України у добровільному порядку, за контрактом і на підставі Закону «Про проходження громадянами України дійсної строкової військової служби». Організація позавійськової (альтернативної) служби покладається на місцеві органи влади.

4. Система військової освіти змінюється з урахуванням специфіки підготовки фахівців для Збройних Сил України, зміцнення провідного становища двох військових академій (Київ і Харків) та їхніх наукових шкіл. Зменшення кількості військових училищ здійснюється шляхом їх перепрофілювання в учбові частини для підготовки молодшого командного складу та фахівців.

5. Створення Збройних Сил України здійснюється у напрямі поетапного скорочення і послідовного переформування військ Київського, Одеського, Прикарпатського військових округів, окремої армії протиповітряної оборони, повітряних армій, Чорноморського флоту. Формування Головного штабу Збройних Сил України і створення системи військового управління проводиться до формування військових структур при максимальному використанні наявних систем управління та зв'язку.

6. Розташовані на території України органи управління, з'єднання та частин сил колективної стратегічної оборони комплектуються за рахунок мобілізаційних ресурсів України, беруть участь у створенні єдиної системи матеріально-технічного забезпечення військ (сил) безпосереднього і центрального підпорядкування, передають Збройним Силам України розвідувальну інформацію про можливу агресію і прикривають територію України та її Збройні Сили у загальній системі колективної стратегічної оборони.

7. Бойовий і чисельний склад Збройних Сил України визначається в обсязі, достатньому для її оборони. Підготовка Збройних Сил здійснюється в організаційній єдності із з'єднаннями і частинами сил колективної стратегічної оборони.

ІІ. Органи військового управління

Для реалізації принципів будівництва Збройних Сил України створюються органи військового управління.

1. Верховна Рада України здійснює законодавче регулювання в галузі оборони, національної безпеки та військового будівництва; затверджує воєнну доктрину України, бюджетні асигнування на оборону, загальну структуру Збройних Сил України та їх чисельність; визначає частку України у фінансуванні витрат на колективну стратегічну оборону; визначає основні напрями військового співробітництва з іншими державами у воєнній сфері; призначає Міністра оборони України, здійснює контроль за витрачанням бюджетних коштів, виділених на утримання Збройних Сил України та сил колективної стратегічної оборони.

2. Президент України є Головнокомандуючим Збройних Сил і приймає рішення про введення воєнного стану, оголошення війни та використання Збройних Сил України; оголошує загальну, часткову та цільову мобілізацію і виносить ці питання на розгляд Верховної Ради України; бере участь у вирішенні питань функціонування сил колективної стратегічної оборони, умов їх перебудування на території України, керує роботою постійних уповноважених України при штабах об'єднань стратегічних військ та на паритетних засадах із президентами інших республік, на території яких дислокована ядерна зброя, затверджує плани їх застосування і дає згоду на використання; погоджує спільні воєнні програми та плани конверсії оборонної промисловості, підготовки та проведення мобілізації; визначає порядок проведення на території України спільних навчань (маневрів); організує контроль за використанням договорів (планів) про ліквідацію усіх видів зброї масового ураження та заходів, спрямованих на недопущення випадків несанкціонованого їх використання; веде переговори з питань ліквідації (створення) міжнародних воєнних союзів, скорочення Збройних Сил; створення умов довіри між державами; призначає та звільняє вище командування Збройних Сил України і дає санкцію на використання Збройних Сил для ліквідації наслідків стихійного лиха, значних аварій та катастроф.

3. Рада оборони України є вищим державним органом керівництва питаннями оборони і безпеки України і розробляє основні напрямки воєнної політики та військового будівництва. Склад Ради оборони визначає Верховна Рада України.

4. Міністр оборони України керує Збройними Силами України та проводить у державі єдину воєннотехнічну політику; подає Президенту (Верховній Раді) України проекти планів використання Збройних Сил і комплексні плани їх розвитку; несе відповідальність за стан і розвиток Збройних Сил, їх бойову та мобілізаційну готовність, своєчасне розгортання і захист територіальної цілісності держави, бере участь у міжнародних договорах з військових питань; керує розробкою нормативних документів щодо соціального захисту військовослужбовців та їх сімей.

5. Головний штаб Збройних Сил України є основним органом безпосереднього управління військами (силами) у мирний і воєнний час. Він керує будівництвом Збройних Сил України; реалізує воєнно-політичні та воєнно-технічні рішення; планує і керує оперативною, мобілізаційною та бойовою підготовкою військ (сил); забезпечує керівництво підготовкою та використанням видів (родів) військ та Збройних Сил в цілому. Начальник Головного штабу Збройних Сил України є першим заступником Міністра оборони України.

ІV. Фінансово-економічне забезпечення

Проведення воєнної реформи та створення Збройних Сил України у період переходу до ринкових відносин потребують нових підходів до формування воєнного бюджету. У зв'язку з цим система фінансово-економічного забезпечення будується з урахуванням того, що на території України дислокуються війська (сили) безпосереднього та центрального підпорядкування.

1. Збройні Сили України повністю фінансуються з державного бюджету, виходячи із чисельності військ (сил), що становить не більше як 0,8-0,9 відсотків чисельності населення (400-420 тисяч чоловік).

2. У перехідний період зберігається існуюча система постачання основних видів озброєння та військової техніки з центральних баз забезпечення і разом з тим удосконалюється спільна система матеріального підпорядкування. Зберігається власне воєнне виробництво сучасних і перспективних видів озброєння та військової техніки для Збройних Сил України, а також для поставки їх за договорами та домовленістю.

3. Проводиться єдина воєннотехнічна політика, що дає змогу уніфікувати цивільне й воєнне виробництво, підвищити ефективність науково-дослідних робіт, цілеспрямовано фінансувати перспективні воєнні програми.

4. Через місцеві органи влади і воєнного управління створюється надійна система забезпечення мобілізаційними ресурсами військ (сил) безпосереднього та центрального підпорядкування. Враховуючи можливості ринкової економіки, запроваджується правовий механізм постачання (приймання) по мобілізації матеріальних засобів від приватних осіб, кооперативів та інших власників.

V. Соціальний захист військовослужбовців

Служба в лавах Збройних Сил України є конституційним обов'язком громадян України. Права і свободи військовослужбовців визначаються Конституцією України, іншими законодавчими актами, де передбачаються заходи щодо створення надійного механізму їх правового захисту.

1. Зберігаються усі пільги для військовослужбовців та їх сімей, передбачені законодавством СРСР, не допускається обмеження їх прав незалежно від національності, рідної мови, релігійних і політичних переконань. В усіх військових гарнізонах для захисту законних прав військовослужбовців будуть представники інституту уповноважених Верховної Ради України. У складі Міністерства оборони України створюється підрозділ соціального захисту.

2. Скорочення офіцерського складу у процесі реформи проводиться без обмеження їх життєвих інтересів. Звільняються в запас лише офіцери, забезпечені житлом, а також ті, які мають право на пенсію. Переміщення офіцерів, прапорщиків, мічманів і військовослужбовців надстрокової служби провадиться з урахуванням наявності в гарнізонах житла та перспектив його будівництва.

3. Військовослужбовцям, які проходять службу у добровільному порядку і за контрактом, дозволяється в персональному порядку займатися у позаслужбовий час підприємництвом.

4. Законодавчо закріплюються права військовослужбовців, визначаються обов'язки державних органів, громадських організацій і посадових осіб по захисту і поважанню їх особистої гідності й честі, гарантується проходження ними служби в установлені законом строки для одержання пенсійного забезпечення та відповідних пільг.

Проект

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про проект Концепції оборони та будівництва Збройних Сил України

Верховна Рада України постановляє:

1. Схвалити подану Кабінетом Міністрів України і Комісією Верховної Ради України з питань оборони і державної безпеки Концепцію оборони та будівництва Збройних Сил України.

2. Кабінету Міністрів України, Комісії Верховної Ради України з питань оборони і державної безпеки у місячний строк розробити воєнну доктрину України та внести на розгляд Верховної Ради України.

3. Президії Верховної Ради України створити Державну комісію повноважних представників України для ведення переговорів з Міністерством оборони СРСР та підготовки міждержавних угод з усього комплексу питань, пов'язаних з створенням Збройних Сил України.

4. Доручити Президії Верховної Ради України призначити за поданням Кабінету Міністрів України повноважного представника України для роботи в Комісії по підготовці і проведенню воєнної реформи при Державній Раді СРСР.

5. Надати газеті «Народна армія» (правопріємниця газети Київського військового округу «Ленинское знамя») статус центрального органу Міністерства оборони України.

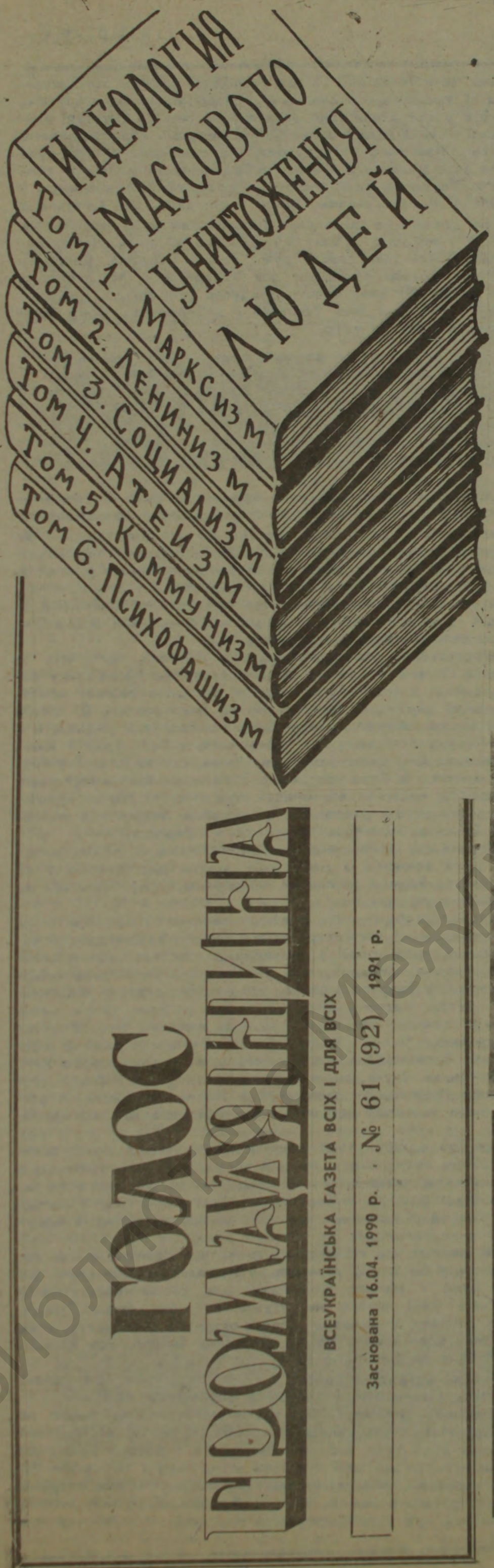
6. Вважати за доцільне після схвалення у першому читанні проектів Закону, які витікають з Концепції оборони та будівництва Збройних Сил України, про оборону України, про Збройні Сили України, про Республіканську гвардію України, про державний кордон України, про прикордонні війська України, про соціальний і правовий захист військовослужбовців, які проходять службу на території України, та членів їх сімей, про альтернативну (трудову) службу опублікувати їх для народного обговорення в республіканських та обласних газетах.

Голова Верховної Ради України

Створення народної армії України — справа всього народу України!

(ПРОПОЗИЦІЇ ПРОСИМО НАДСИЛАТИ НА АДРЕСУ РЕДАКЦІЇ «Г. Г.»)

Библиотека Украинского Самиздата

ГОЛОС ПРОМЕДИЦИНЫ

ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ

Заснована 16.04. 1990 р. · № 61 (92) 1991 р.

ГОЛОС ДОБРОДІЯ

Діяспора

АЛИЙ ДЕНЬ КАЛЕНДАРЯ — СЛАВСЯ,
ФІНІШ ОКТЯБРЯ! 25.10.1917—7.11.1991г.

№ 3

Михайло Степаненко(США)—«Г.Г».

МОЄ СЕЛО ЗОРОКІВ

М. МЕТЦЕЛЬ (м. МОСКВА) — «Г.Г»

Библиотека Международного Мемориала

МІЖНАРОДНОМУ СУДУ В ГААЗІ

№ 63 (94)

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

ПРОТИ КОМУНІСТИЧНИЙ ПУТЧ-II

НА УКРАЇНІ

23—25 ЛИСТОПАДА 1991 РОКУ?

20 ЛИСТОПАДА 1991 Р!

Бібліотека Міжнародного Меморіалу

За добробут і за волю

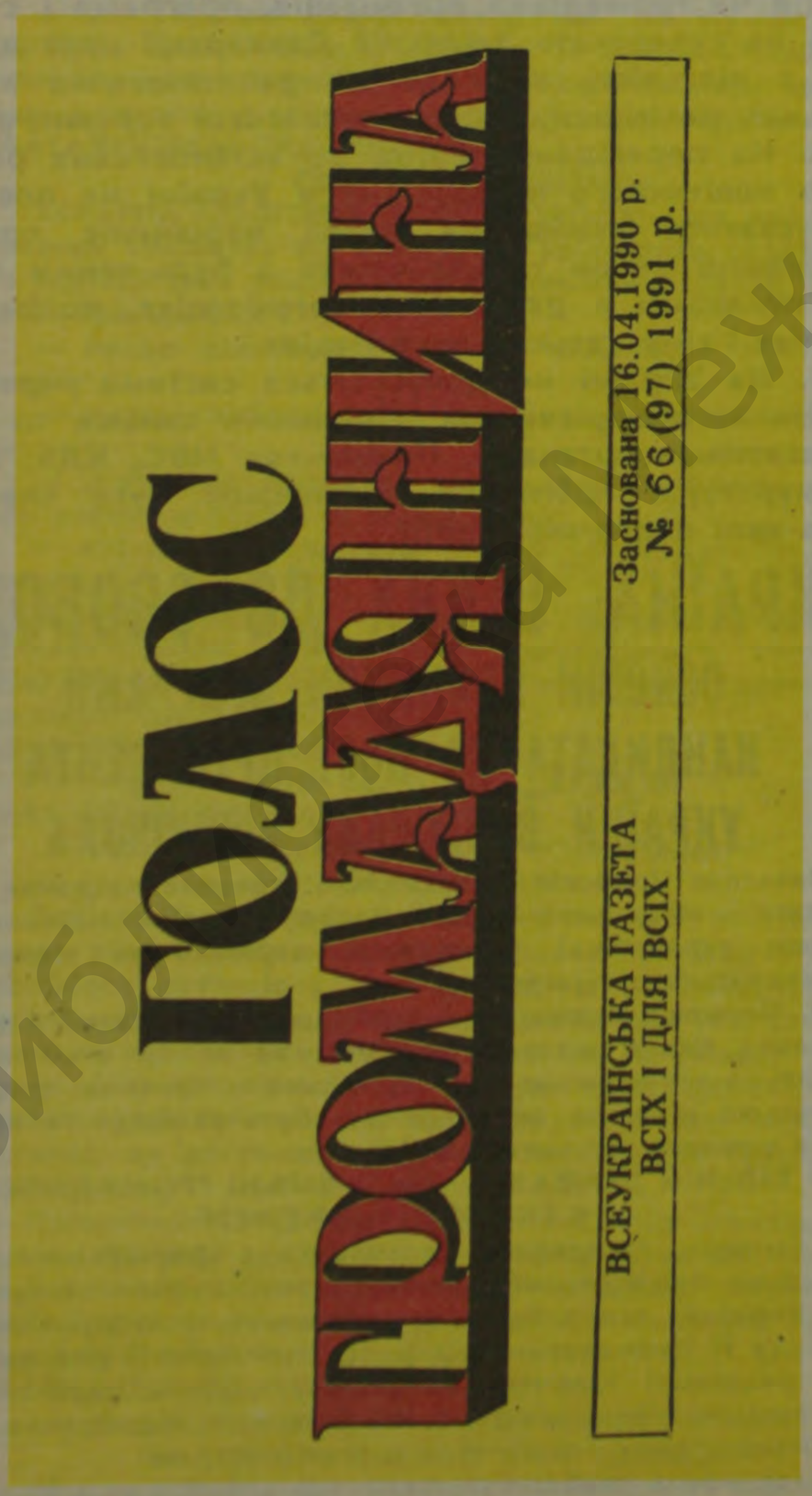
ГОЛОС
ПРЕЗИДЕНТА УКРАЇНИ

№ 1

ВЯЧЕСЛАВ ЧОРНОВІЛ:

— Моїй президентській програмі 30 років, програмі мого опонента — 3 тижні...

КОРОТКА БІОГРАФІЯ

Вячеслав Чорновіл народився 24 грудня 1937 року в Звенигородському районі Київської (нині Черкаської) області в родині сільських вчителів. В сталінські часи родину не минуло лихо — був розстріляний як ворог народу дядько (нині реабілітований), переслідувався батько.

Закінчивши середню школу із золотою медаллю, поступив до Київського університету на факультет журналістики, скінчив його з відзнакою 1960 року. Вже в університеті мав неприємності за нестандартні погляди, з чим пов'язана майже річна перерва в навчанні в 1958 році, коли працював на будівництві в Донбасі теслярем, слюсарем, а також у виїзній редакції київської молодіжної газети. До студентських років належить формування світогляду, який в основних рисах залишився незмінним протягом усього подальшого життя.

Діставши призначення на Львівську студію телебачення, працював редактором молодіжних передач. У травні 1963 року виїхав до Києва для продовження розпочатих ще в університеті наукових студій з історії української літератури. Склав кандидатські екзамени, мав ряд публікацій у республіканських виданнях, пройшов за конкурсом до аспірантури Київського педінституту, але до навчання не був допущений з політичних мотивів. Спочатку у Києві працював на будівництві Київської ГЕС, потім повернувся до журналістської праці, зокрема у київській газеті «Молода гвардія», де завідував відділом.

Разом з діячами культури Іваном Світличним, Іваном Дзюбою, Іваном Драчем, Євгеном Сверстюком, Борисом Антоненком-Давидовичем, Лесем Танюком, Василем Стусом, Василем Симоненком, Алою Горською та ін. Вячеслав Чорновіл започаткував національно-демократичний рух, що здобув пізніше назву «шістдесятництва». З весни 1965 року за сигналом з КГБ почалися утиски на роботі, а у вересні того ж року за протест в кінотеатрі «Україна» на прем'єрі фільму «Тіні забутих предків» проти першої хвилі арештів серед української інтелігенції (закликав встати всіх, хто протестує проти спроб відновити сталінський терор і репресії) Вячеслав Чорновіл був викинутий з праці, з аспірантури, а незабаром підданий обшукам і допитам. У квітні 1966 року на закритому політичному процесі у Львові відмовився давати свідчення і назвав злочинцями прокурора і суддів. За це був негайно позбавлений праці у редакції республіканської газети «Друг читача» (це була остання офіційна праця за фахом), а влітку того ж року засуджений до трьох місяців примпраці.

Зібравши всі можливі дані про заарештованих осіб, порушення органами слідства й суду міжнародних правових норм і навіть радянських законів, Вячеслав Чорновіл підготував документальну книгу «Правосуддя чи рецидиви терору»! , яку оприлюднив у травні 1966 року. Ще через рік, уже у Львові, додав до попереднього ще один документальний збірник «Лихо від розуму». За ці дві книги, що з'явилися кількома мовами у різних країнах світу, йому була присуджена міжнародна журналістська премія, заснована в Англії для відзначення кращих журналістів, що борються за права людини.

Після вигнання з газети почалися труднощі з працевлаштуванням. Працював техніком в Карпатській експедиції АН УРСР, потім — інспектором з реклами Київкниготоргу. З березня 1967 року уже у Львові влаштувався інструктором Товариства охорони природи.

Вперше заарештований 3 серпня 1967 року і 15 листопада того ж року засуджений Львівським облсудом на 3 роки ув'язнення (термін наполовину скорочено за амністією) саме за згадані вище правозахисні збірники.

Після відбуття терміну Вячеслав Чорновіл продовжив

Библиотека Международного Мемориала

1 ГРУДНЯ
ВСЕУКРАЇНСЬКИЙ
РЕФЕРЕНДУМ

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

ГЕТЬМАН КОМУНІСТИЧНОЇ
УКРАЇНИ –
КОМУНІСТ
ЛЕОНІД КРАВЧУК

Заснована 16. 04. 1990 р. ✦ № 67 (98) листопад 1991 р. ✦ ВСЕУКРАЇНСЬКА ГАЗЕТА ВСІХ І ДЛЯ ВСІХ ✦

● *Людина пов'язана із людством на усій Землі*

● *УКРАЇНА НЕ БУДЕ КОЛОНІЄЮ НОВОЇ ІМПЕРІЇ!*

БОЖЕ! БЛАГОСЛОВИ НАШУ СВОБОДУ!

Очима цілую щойно піднятий синьо-жовтий прапор над нашою Верховною Радою України. А ще годину тому на площі біля Верховної Ради народ відчайдушно боровся, щоби над Радою майорів лише синьо-жовтий прапор. Неможливо було депутатам переконати людей на площі, що червоно-лазуровий ще залишається в Україні державним і тому має право ще залишатися поряд із синьо-жовтим. (Дива тай годі! Державності Україна не мала, а прапор державний мала!) Але під тиском народу, що ждав цього історичного моменту, червоно-лазуровий прапор таки було знято. Радості немає меж, але я радість свою силкую стримувати. Боюся радіти. Боюся налякати жар-птицю нашої свободи... Боже! Поможи нам! — Шепочуть мої губи.— Лише на Твою підтримку, Єдиного і Справедливого, Боже, сьогодні наша надія, у ці важкі години боротьби за незалежність України!

Холодний Захід дуже стриманий щодо нашої незалежності. Незалежність Прибалтики Захід визнає, бо прибалтійці були окуповані за їхньої пам'яти. До нашого рабства Захід, очевидно, звик. Погодився на винищення нашого народу окупантами. Кажу, не нації, а народу тому, що не лише націю українців винищували окупанти. Страждають усі національності, що проживають в Україні. Перші місця, які Україна займає у світі: по ракових захворюваннях, по смертності дітей і, в результаті, перевищення смертності над народжуваністю — це злочин московської імперії, а заложниками стали усі національності, що проживають в Україні. Захід чекає нашого референдуму, щоби побачити — волі чи рабства хоче український народ...

Яка жорстокість запитувати, чи хоче незалежності народ, який окупанти століттями винищували, катували, принижували, перетворюючи у заляканих, покірних рабів. Чи може людина збагнути свободу, якщо її діди, батьки і вона сама свободи не бачили, не знають, який присмак у свободи? Невільники виховують своїх дітей рабами, а доказом того є наша приказка: «Покірне телятко дві мамки ссе!». Нам московська імперія покірність прищеплювала голодоморами, репресіями. І наш народ під страхом позбуття життя погодився бути покірним «меншим братом».

В Україні так багато є людей, що і досі бояться засуджувати політику Сталіна, а ще довго будуть боятися комуністичної системи. Треба ще час, щоби усі наші люди зрозуміли, що у Москві для нашого народу, не було і не буде добрих царів. А щоби переконався в цьому наш народ, треба дати йому можливість перегорнути сторінки нашої кривавої історії.

Багато наших людей думають, що Україна тому так називається, бо є російською окраїною... Думають так, як примусили думати, позбавивши наш народ права на свою історію. Референдум в Україні про незалежність — це знущання над нашим народом. ЗА НЕЗАЛЕЖНІСТЬ УКРАЇНИ ПРОТЯГОМ СІМДЕСЯТЬОХ РОКІВ ГОЛОСУЮТЬ ТІ ПРЕДСТАВНИКИ НАШОГО НАРОДУ, ХТО НЕ ДОЖИВ, НЕДОЛЮБИВ, НЕ НАРОДИВСЯ ТОМУ, ЩО УКРАЇНА ОКУПОВАНА. ЇХ 35 МІЛЬЙОНІВ, І ВОНИ СВОЇМ ОБІРВАНИМ ЖИТТЯМ ВИМАГАЮТЬ І ГОЛОСУЮТЬ, ЩОБИ УКРАЇНИ СТАЛА САМОСТІЙНОЮ ДЕРЖАВОЮ, І ЇХНІХ ГОЛОСІВ ВИСТАЧИТЬ. ТАКОЖ ГОЛОСУЮТЬ ТІ, КОГО НЕВОЛЯ УКРАЇНИ РОЗІГНАЛА ПО ВСЬОМУ СВІТУ З УКРАЇНИ, І ВОНИ ОПЛАКАЛИ ОКУПОВАНУ СВОЮ БАТЬКІВЩИНУ НА ЧУЖИНІ. А СКІЛЬКИ ЗАМУЧЕНО УКРАЇНЦІВ ДО РЕВОЛЮЦІЇ? ЗДАЄТЬСЯ, ЩО ЛИШЕ КРОВ'Ю УКРАЇНСЬКОЇ НАЦІЇ МОСКОВСЬКА ІМПЕРІЯ МАЛА Б ЗАХЛИНУТИСЯ.

Але московська імперія хоче утриматися. Якби Росія об'явила свою незалежність (об'явила вже — Ред.), то полегшено зітхнули б усі народи в республіках. Але деякі провідники-«демократи» в Росії, як риба об кригу, б'ються за союз-імперію... Організаторам-росіянам нового союзного центру у Москві варто було б звернути свою увагу на той факт, що організатори путчу були теж росіяни. І виросли путчисти не на голому місці, а на російському великодержавному шовінізмі. Із цього потрібно зробити висновки російським провідникам і оголосити Росію самостійною. Треба зрозуміти, що Московська імперія серед «старшого брата» виростила путчистів, а серед «меншого брата» виростила покірних виконавців усіх наказів, що надходять з Кремля. Отже, нам треба (кожному народові) стати окремою державою, щоби вилікуватися: одним лікуватися від потреби бути покровителем над «меншими братами», а другим лікуватися від жалюгідної покірності перед «старшим братом».

Україні і Росії, ставши незалежними, треба вийти на змагання, хто краще забезпечить розвиток національних меншин на своїй території. Здогадуюся, що Україна буде прикладом, як треба забезпечувати право на духовний розвиток національних меншин.

Я переконана, якщо ми, українці, не дозволимо собі принизити національні меншини на своїй Батьківщині, якщо ми, українці, не дозволимо нікому принизити себе на нашій Батьківщині, то ми, таким чином, здобудемо авторитет для своєї держави на світовому рівні.

Можливо, що то є Воля Божа, що в Україні, як і у кожній державі, живе багато інших національностей. Бо корінній нації не можна самій замкнутися у своїй державі зі своєю любов'ю тільки до своєї нації: є загроза залишитися сам-на-сам зі своєю фанатичною любов'ю лише до себе, до свого... Розвиток людської цивілізації передбачає, щоби людина осягнула своїм розумом і люблячим серцем Весь Світ. Людині — від людини-дикуна судилося вирости в Людину, яка завжди стане на захист природи, дитини... Незалежно, у якому кінці земної кулі поневічено природу, або порушено щасливе дитинство.

Пройшовши шлях розвитку людської цивілізації, вдосконаливши себе і ставши повнолітньою у розвитку, Людина усвідомить, що лише дбаючи один про одного, і лише разом ми зможемо бути щасливими. Людина зрозуміє, що вона дуже пов'язана із людством на усій нашій Землі. І не може окремо від усіх бути щасливою. Але одного розуміння мало. Треба люблячим серцем осягнути те, що пропонує розум. В даний час вчені довели, що людство перебуває у розвитку людської цивілізації у віці семирічної дитини. Це означає, що ми вже навчилися любити своїх батьків, свою родину і почали долати бар'єр з любов'ю до своєї нації. Лише з любов'ю до своєї нації людина спроможна пройнятися щирою повагою до інших націй і зрозуміти їхні проблеми. Те, що в Україні багато національностей, що сьогодні поділяють разом із українцями всі ті проблеми, що посіяла нам імперія — це означає, що у боротьбі із нашими бідами ми кожен відчуваємо любов до свого народу, що складається із різних національностей. Ми будемо знайомитися із культурою кожної нації у братньому союзі у нас такої можливості не було), що проживають в Україні, і будемо свідомі, що кожна нація — це неповторність і багатство на нашій Землі, яке потрібно берегти і розвивати. Отже, дуже багато залежить від того, як ми багато дамо, українці, для наших національних меншин, що проживають в Україні. Якщо дамо їм якнайбільше, то і самі за те одержимо якнайбільше у духовному розвитку, і все це разом позитивно відіб'ється на розвитку нащої держави. Нам, українцям, не лише треба дати можливість і умови розвиватися усім національностям, якщо вони про себе заявлять, а відшукувати представників тих національностей, що розчинилися у жорстокому СРСР. Робити так потрібно тому, що кожна національність — то Божа Воля, і нам вже час зрозуміти усім, що ув національному розмаїтті потрібно зберегти баланс на Землі. Кожна нація має своє місце і значення на Землі. Кожна нація своїм неповторним складом розуму і своїм духовним багатством доповнить і збагатить земну цивілізацію. І коли людство вийде на вершину свого вдосконалення, то відчує, як бракує тих національностей, що розгубилися по шляху до цієї вершини. Людство побачить, що висока людська цивілізація на Землі без вкладу розуму і духовності втраченими націями не такою буде вже й високою... То чи відкриє Всесвіт свої таємниці для земної Людини колись? Переконана, що Всесвіт відкриє свої таємниці лише перед Людиною найвищої цивілізації. Але якщо у Великий Розум Людини не буде вкладено розум усіх національностей, то на рівні цивілізації Всесвіту земна цивілізована Людина може виглядати не такою вже й розумною, щоби пускати її у Всесвіт...

Незалежна демократична Україна у колі незалежних демократичних держав гарантує перспективу на майбутнє. Важливо, щоби кожен народ здобув свою незалежність, бо розвиток можливий лише у самостійних державах. Кожна незалежна держава повинна докладати зусиль, щоби поневолені народи здобували свою свободу, бо розвиватися нам усім бажано одночасно.

Лише у незалежній демократичній державі людина може розвиватися відповідно своїх задатків і, таким чином, вносити свій вклад у розвиток своєї держави і світової цивілізації. Вільна держава і вільна людина у державі — це те середовище, в якому людина, проживши своє життя, збагатить свій розум і свою духовність, а передавши це багатство наступним поколінням, зробить, таким чином, крок — на шляху людської і світової цивілізації.

Йти людині до вершини людського вдосконалення потрібно із молитвою до Бога — Творця Світу Цього. З молитвою до Бога людина очистить своє серце від Зла і Ненависті, а заповнить своє серце Любов'ю: до Бога, до свого ближнього, до Світу Всього...

Дуже важливо нам зрозуміти, що розмежована конфесіями християнська віра гальмує людський розвиток. Ворогуючі церкви сіють у серце віруючих ненависть, а не любов до свого ближнього.

Прийде час, коли ми всі усвідомимо, що лише тоді прийде на нашу Землю Боже Царство, коли ми всі зрозуміємо, що дорога до Бога має бути однією для всіх людей. І усі ми, йдучи однією дорогою з молитвою до Великого Бога, полюбимо усіх, хто живе на цій нашій Землі, як любимо Бога. Цією Любов'ю ми витиснемо Зло зі свого серця, і тоді закінчиться дияволове панування на нашій Землі і прийде на нашу Землю Царство Боже!

ПОЄДНАЙ НАС, БОЖЕ! ПОМОЖИ НАМ, БОЖЕ! БЛАГОСЛОВИ, БОЖЕ, НАШУ СВОБОДУ!

Віра СКАКОВСЬКА.
29 серпня 1991 рік.
с. Бабанка,
Черкаська обл.,
Уманський район.

Бібліотека Громадянина

№ 68 (99)

Суд над КПСС — КПУ

Комуністичний путч-II на Україні

Хочеш їсти сало з хлібом —
Голосуй за Чорновіла!
Якщо тільки часнику —
Віддай душу Кравчуку.

ГОЛОС ПОДІЛЛЯ

ПРО ПРИЧЕТНІСТЬ ДО ДЕРЖАВНОГО ПЕРЕВОРОТУ ПОСАДОВИХ ОСІБ

Доповідь тимчасової комісії на сесії Житомирської обласної Ради 14 листопада 1991 р.

Библиотека Мемориала
Библиотека Международного Мемориала

050

КПСС — КПУ до суду!

№ 69 (100)

НАШ ПРОГНОЗ
1 ГРУДНЯ 72 % ВИБОРЦІВ УКРАЇНИ СКАЖУТЬ «ТАК» САМОСТІЙНІЙ УКРАЇНІ.
БОЖЕ, БЛАГОСЛОВИ НАРОДЖЕНУ В ІСТОРИЧНИХ МУКАХ ДЕРЖАВУ УКРАЇНУ!

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

Жертви комуністичного терору на Україні 1917—1991 рр.

100 НОМЕРІВ АНТИКОМУНІСТИЧНОГО «ГОЛОСУ ГРОМАДЯНИНА» В УМОВАХ ТОТАЛІТАРНОЇ СИСТЕМИ.
ЗІ СВЯТОМ ВАС, ШАНОВНІ ЧИТАЧІ!

Бібліотека Міжнародного Меморіалу

Заснована 16.04.1990 р.

№ 71 (102)

8 грудня 1991 року

Росія, Польща, США і Канада визнали незалежність УКРАЇНИ

Л. М. КРАВЧУК — ПРЕЗИДЕНТ УКРАЇНИ. ЩО ТРАПИЛОСЯ! ЛЕОНІД МАКАРОВИЧ ВИЯВИВСЯ РОЗУМНІШИМ НІЖ УСІ ЙОГО ОПОНЕНТИ РАЗОМ УЗЯТІ! НАРІД УКРАЇНИ ВИЯВИВСЯ МУДРІШИМ ВІД УСІХ АНТИКРАВЧУКІВЦІВ ЧИ НАСТІЛЬКИ ПОЛІТИЧНО НІЯКИМ, ЩО ВІДДАВ ПЕРЕВАГУ КОМУНІСТИЧНІЙ УКРАЇНІ НАД ДЕМОКРАТИЧНОЮ!

ГОЛОС УКРАЇНИ

Орган Верховної Ради України

Пролетарі всіх країн, пробачайте імперський Союз!

Референдум на Україні: проблеми і перспективи

ДАЙ, БОЖЕ, РОЗУМУ

● Дай, Боже, розуму імператорам Михасю і Борису не втягнути уламки колишньої комуністичної імперії в економічну блокаду проти України самостійної.

● Опоненти Л. Кравчука на президентських виборах не до кінця збагнули режисуру головної події «Референдум-вибори» і несвідомо допомогли Л. Кравчукові програти вибори — стати Президентом України.

● Через рік і три місяці один із нинішніх опонентів Л. Кравчука очолить молоду державу Україну, завершить політичну реформу в ній, і нарід України впряжеться в здійснення радикальної економічної реформи.

● Світе цивілізований! Стій на чатах волі України. Без допомоги співдружності вільних народів новороджену державу Україну розтерзають на шматки імперські інтервенти іззовні і запеклі націонал-вороги демократії ізсередини.

● 1 грудня на перевалі історії Україна сказала «у-а!!!».

1 грудня на перевалі історії Україна сказала «Уа-уа»

Бібліотека Музею Української Революції

0-50

Вниманию Верховного Совета Украины

Заснована 16.04.1990 р.

№ 72 (103)
грудень 1991 року

Страницы этого выпуска редакция целиком и полностью безоглядно отдаёт проходчику треста «Киевподземдорстрой-1» И. В. Сидорову

Кто следующий!

ГОЛОС ПОДІЛЛЯ

Самостійній Україні бути демократичною!

● 5 грудня 1991 року Леонід Кравчук присягнув на вірність українському народові, самостійній Україні. Хай Бог помагає!

● За обрання Головою Верховної Ради України Івана Плюща проголосували 261 народний депутат. Неокомуністична чорна сотня (100!) проголосувала проти.

● У Верховній Раді, як і в Україні в цілому, формується нова опозиція. Її очолює голова соціалістичної (колишньої комуністичної) партії Олександр Мороз. Неокомуністична опозиція — сьогодні головна загроза оновлюваній Україні.

● За цих умов, без міцної протидії демократичної опозиції на чолі з її лідером В. Чорноволом, не буде Леоніда Кравчука — Президента України, не виконає своєї програми демократизації України Іван Плющ.

● Зміцнення демократичного протистояння в нинішній Україні з її тоталітарним фундаментом нейтралізує сповзання президента до диктатури.

● 7 грудня в Мєнську президенти Росії і Білорусії, судячи з усього, досить помірковано доводили українському лідеру Леоніду Кравчуку необхідність входження України в мертвонароджений Союз. Схоже, Кравчук довів протилежне, бо Єльцин, зрештою, заявив, що вести подальшу мову про створення неосоюзу віднині вже недоречно.

(Закінчення на 8 стор.)

Руки геть від самостійної України!

Бібліотека Меморіала

Вниманию Верховного Совета Украины

Заснована 16.04.1990 р.

№ 73 (104)

грудень 1991 року

УКРАЇНА ЛЮДСЬКА

3869 відповідей (?) на тривожні запитання людей:

ЩО БУДЕ З НАМИ У 1992 Р.

• *У 1992 році очікується в Україні 1,6 мільона незайнятих людей.*

• *Майже 3 мільярди карбованців становитиме виплата допомоги по безробіттю.*

• *Кількість безробітних може досягти 520 тисяч чоловік.*

• *Запитання, пропозиції надсилайте Міністерству економіки України (на адресу «Голосу громадянина».*

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

Библиотека Мемориала
Из фондов Народного Мемориала

050

До уваги Верховної Ради України

Заснована 16.04.1990 р.

№ 74 (105)

грудень 1991 року

3869 відповідей Кабінету Міністрів України на тривожні запитання людей

ЩО БУДЕ З НАМИ У 1992 Р.

УКРАЇНА ГРОМАДЯНИНА

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

Фермеры Украины, объединяйтесь!

12 декабря в Киеве состоялся II-й съезд Ассоциации фермеров Украины. Из двадцати областей съехалось 94 делегата. 48 голосов собрал новый председатель Ассоциации депутат Верховного Совета Украины Н. И. Шкарбан.

Обсуждались вопросы преодоления противостояния партийных структур фермерскому движению, вопросы выделения земли, материального снабжения вновь созданных независимых крестьянских хозяйств, количество которых за год увеличилось в пять раз.

Депутат Верховного Совета Украины Зайко Я. Я. избран в совет Ассоциации, специалист Житомирского облагропрома Цал-Цалко И. С.— в редакционную комиссию.

По вопросам организации фермерских хозяйств и преодоления сопротивления коммунистических структур обращайтесь в редакцию «Голоса Громадянина».

Библиотека Мемориала
Фонд «Мир Дому»

Заснована 16.04.1990 р.

№ 75 (106)

грудень 1991 року

Независимому государству
независимое мнение

ГОЛОС ГОЛОДАЮЩИХ ПРЕЗИДЕНТЕ, ПРЕЗИДА...

Незалежне видавництво
«ДЕМОКРАТ»

Библиотека Музея Независимости
Из фондов Мемориала

До уваги Верховної Ради України

Заснована 16.04.1990 р.

№ 76 (107)

грудень 1991 року

3869 відповідей Кабінету Міністрів України на тривожні запитання людей

ЩО БУДЕ З НАМИ У 1992 Р.

А ви якої думки, шановні добродії?

З Різдвом Христовим!

● 25 грудня в усьому світі християни святкують Різдво.

● У християн наших це свято на цілий тиждень перехилилося за новий Новий рік.

● «Голос громадянина» щиро вітає всіх віруючих із Різдвом Христовим!

● Святковий випуск «Г. Г.» прийде до читача не раніше 7 січня 1992 року.

УКРАЇНА

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

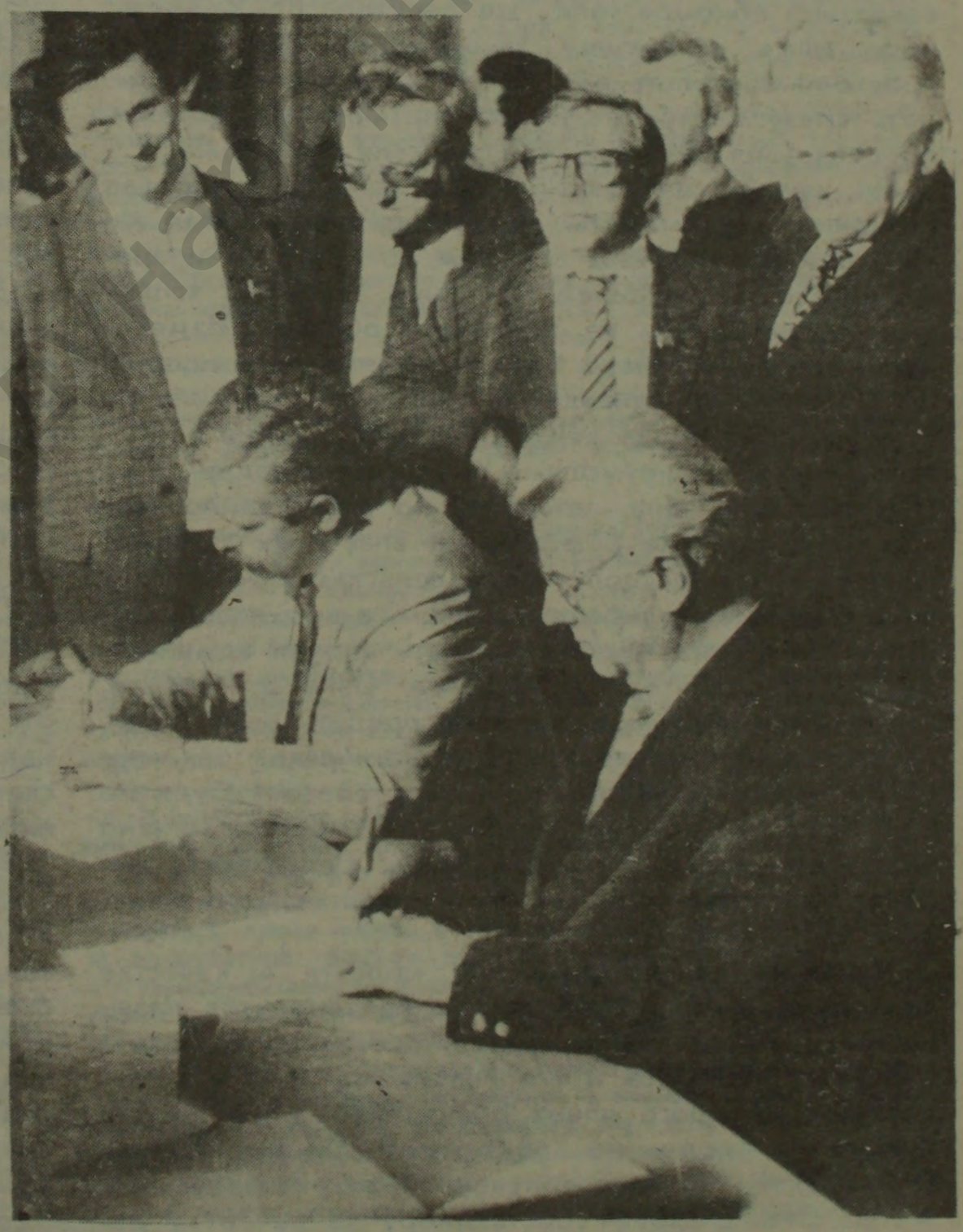
Библиотека Международных материала

Незалежному читачеві — незалежну думку

Заснована 16.04.1990 р.
№ 7 (115)
квітень 1992 року

ГОЛОС ПРОМАДЯНИНА

ГКЧП-II при владі в самостійній Україні

31 березня 1992 року представником Президента України в Житомирську область Л. М. Кравчук призначив відвертого прихильника командно-адміністративної системи Антона Малиновського, який в дні путчу 1991 року однозначно зайняв позицію московських заколотників.

Незалежне видавництво
«ДЕМОКРАТ»

Бібліотека Меморіала
Національного Університету

Незалежному читачеві — незалежну думку

Заснована 16.04.1990 р.

№ 21 (129)

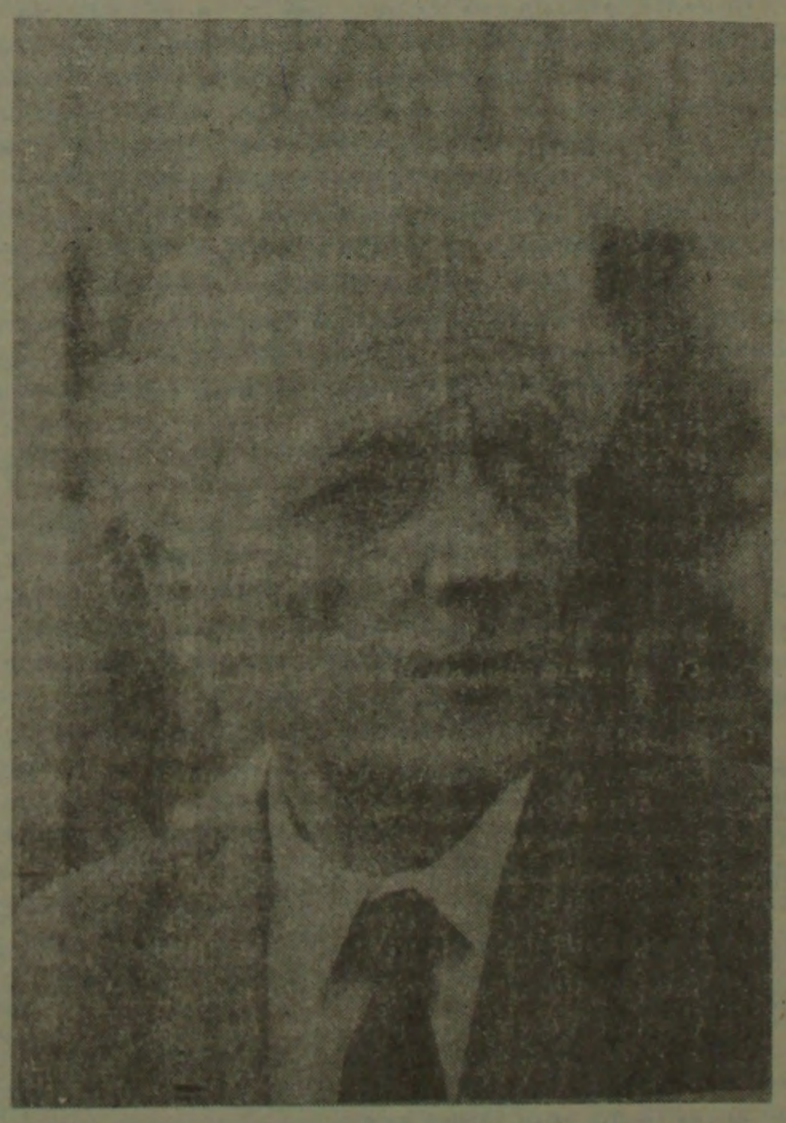
1992 р.

Голос України

Що відбувається в Україні?

Ситуацію аналізує народний депутат України Степан Хмара

- Співдоповідь заступника Голови КРП С. Хмари на II з'їзді партії, з якою політикові відмовили в праві виступити
- Матеріали надзвичайної конференції УРП
- Програма і Статут УКРП

Голова УКРП Степан Хмара

фото С. Ямщикова.

6—7 червня 1992 р. в Києві відбулася надзвичайна конференція УРП. На ній створено Українську консервативну республіканську партію — УКРП

Незалежне видавництво «Демократ»

Бібліотека Музею історії політичних партій і громадських рухів України

№ 22 (130) 1992 р.

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

ПРОГРАМА

Української Консервативної Республіканської партії

І. ПРОГРАМНА МЕТА Й ІДЕОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ

В умовах революційних геополітичних змін у світі: краху світової комуністичної тоталітарної системи, розвалу російської комуністичної імперії — СССР створилися сприятливі обставини для здійснення віковічного прагнення українського народу — здобути національну і соціальну Свободу, бути господарем на своїй землі.

Реалізувати цю мету український народ зможе через побудову національної держави правової демократії.

УКРП констатує:

1. Під сучасну пору реальної Української Держави ще не існує;

Акт про державну незалежність — це лише політична декларація про наміри;

3. Україна не має найголовніших атрибутів державності: незалежної національної економіки, власної грошової системи, українського війська, правоохоронних органів, здатних захищати державні інтереси, власної зовнішньої політики, не функціонують кордони. Україна не контролює свою територію, найефективніші сучасні види озброєнь, не має власної військової доктрини;

4. Не вирішено питання про владу. У всіх державних структурах при владі старий кадровий корпус, сформований колоніальною комуністичною системою, який активно відтворює координаційні імперські структури;

5. На сучасному етапі для української державності дві головні загрози:

— внутрішня — не демонтована державно-адміністративна система, укомплектована корумпованими кадрами комуністичної номенклатури, які заплямували себе коляборантською діяльністю й нездатні ефективно здійснювати державотворчу місію й процес декомунізації суспільства;

— зовнішня — російський імперіалізм, який завжди був і залишається непримиренним ворогом українського народу і його державності.

В цей відповідальний для України час виникла потреба організаційно об'єднати радикальну частину УРП для боротьби за національні інтереси українського народу, оскільки нинішнє керівництво УРП намагається перетворити партію в маріонеткову організацію існуючого режиму, керуючись власними меркантильними інтересами. Новостворена організація на базі радикального крила УРП є правонаступницею кращих традицій УРП і намагатиметься бути партією активної дії в інтересах України.

МЕТА

УКРП бореться:

— за створення і розбудову сильної незалежної УНІТАРНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ правової демократії у формі парламентської республіки, сувереном влади в якій має стати український народ;

— за відтворення високоорганізованого цивілізованого суспільства рівних можливостей для всіх громадян на засадах українського традиціоналізму, народної моралі та християнської справедливості.

УКРП вважає, що макроосновою держави має стати відроджена українська нація, мікроосновою — здорова морально і фізично міцна українська родина, виплекана на національних і християнських традиціях. Міцна родина — міцна державва, здорове суспільство!

УКРП бореться за державу українського народу, де справедливий закон — обов'язок для всіх і перед яким всі рівні.

УКРП боротиметься проти намагань під абстрактною демагогічною ширмою про демократію і права людини зберегти дискримінаційне становище українського народу на своїй землі, яке склалося протягом століть колоніального гніту.

УКРП вважає:

— не можна гарантувати права людини і відновити справедливість без реалізації фундаментального права корінного народу на побудову незалежної Української Держави;

— на території України, крім українців, згідно Божого і міжнародного права, статус народу і право на національно-державне самовизначення (в Криму) має кримсько-татарський народ;

— всі інші національності мають статус національних меншин, яким Українська Держава гарантує політичні, економічні, культурні й громадські права, але які не можуть створювати територіально-державні автономії на території України.

УКРП активно виступає проти автономізації, федерального чи земельного устрою, створення спеціальних самоврядних зон тощо, бо вважає, що на сучасному етапі це завуальована спроба розчленування України, яка стоїть на перешкоді консолідації української нації і є загрозою для побудови та існування Української Держави.

УКРП бореться проти намагань на українській землі закладати державність на ідейних засадах космополітизму, фальшивого інтернаціоналізму, русифікаторської практики і комплексу меншвартості українців, бо така держава закріплювала б дискримінаційне становище українського народу, перешкоджала б відродженню української нації і збіднювала б уселюдську спільноту.

УКРП вважає, що Українську Державу можливо захистити, якщо в її основу буде покладена національна ідея.

УКРП вважає філософію та ідеологію комунізму, фашизму і шовінізму антилюдськими і шкідливими витворами Сатани і буде послідовно їх поборювати.

УКРП вважає ідеї українського націоналізму витвором генія українського народу. Вони йдуть з його глибин, є шляхетними, глибоко демократичними, співзвучними з уселюдськими та християнськими принципами моралі й понять справедливості, спрямовані на захист даних Богом прав українського народу, шанують права всіх народів.

УКРП вважає національно-визвольні змагання 30-50-их років, очолювані ОУН, унікальним явищем в історії українського народу, а його учасників — найбільш послідовними і шляхетними борцями-ідеалістами за права свого народу.

УКРП вважає за необхідне виховувати нові покоління українських патріотів на прикладі ОУН, наріжним каменем діяльності якої стали принципи: «Бог і Батьківщина!», «Свобода народам — Свобода людині!»

УКРП домагається створення економічної основи держави на засадах національної економіки соціального спрямування на принципах дії законів вільного ринку з обмеженим державним регулюванням, спрямованим на демонополізацію, екологічну безпеку, технологічний процес.

Библиотека Мемориала
Библиотека

№ 22 (130) 1992 р.

ГОЛОС ГРОМАДЯНИНА

ПРОГРАМА

Української Консервативної Республіканської партії

І. ПРОГРАМНА МЕТА Й ІДЕОЛОГІЧНІ ЗАСАДИ

В умовах революційних геополітичних змін у світі: краху світової комуністичної тоталітарної системи, розвалу російської комуністичної імперії — СССР створилися сприятливі обставини для здійснення віковічного прагнення українського народу — здобути національну і соціальну Свободу, бути господарем на своїй землі.

Реалізувати цю мету український народ зможе через побудову національної держави правової демократії.

УКРП констатує:

1. Під сучасну пору реальної Української Держави ще не існує;

Акт про державну незалежність — це лише політична декларація про наміри;

3. Україна не має найголовніших атрибутів державності: незалежної національної економіки, власної грошової системи, українського війська, правоохоронних органів, здатних захищати державні інтереси, власної зовнішньої політики, не функціонують кордони. Україна не контролює свою територію, найефективніші сучасні види озброєнь, не має власної військової доктрини;

4. Не вирішено питання про владу. У всіх державних структурах при владі старий кадровий корпус, сформований колоніальною комуністичною системою, який активно відтворює координаційні імперські структури;

5. На сучасному етапі для української державності дві головні загрози:

— внутрішня — не демонтована державно-адміністративна система, укомплектована корумпованими кадрами комуністичної номенклатури, які заплямували себе коляборантською діяльністю й нездатні ефективно здійснювати державотворчу місію й процес декомунізації суспільства;

— зовнішня — російський імперіалізм, який завжди був і залишається непримиренним ворогом українського народу і його державності.

В цей відповідальний для України час виникла потреба організаційно об'єднати радикальну частину УРП для боротьби за національні інтереси українського народу, оскільки нинішнє керівництво УРП намагається перетворити партію в маріонеткову організацію існуючого режиму, керуючись власними меркантильними інтересами. Новостворена організація на базі радикального крила УРП є правонаступницею кращих традицій УРП і намагатиметься бути партією активної дії в інтересах України.

МЕТА

УКРП бореться:

— за створення і розбудову сильної незалежної УНІТАРНОЇ УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ правової демократії у формі парламентської республіки, сувереном влади в якій має стати український народ;

— за відтворення високоорганізованого цивілізованого суспільства рівних можливостей для всіх громадян на засадах українського традиціоналізму, народної моралі та християнської справедливості.

УКРП вважає, що макроосновою держави має стати відроджена українська нація, мікроосновою — здорова морально і фізично міцна українська родина, виплекана на національних і християнських традиціях. Міцна родина — міцна державва, здорове суспільство!

УКРП бореться за державу українського народу, де справедливий закон — обов'язок для всіх і перед яким всі рівні.

УКРП боротиметься проти намагань під абстрактною демагогічною ширмою про демократію і права людини зберегти дискримінаційне становище українського народу на своїй землі, яке склалося протягом століть колоніального гніту.

УКРП вважає:

— не можна гарантувати права людини і відновити справедливість без реалізації фундаментального права корінного народу на побудову незалежної Української Держави;

— на території України, крім українців, згідно Божого і міжнародного права, статус народу і право на національно-державне самовизначення (в Криму) має кримсько-татарський народ;

— всі інші національності мають статус національних меншин, яким Українська Держава гарантує політичні, економічні, культурні й громадські права, але які не можуть створювати територіально-державні автономії на території України.

УКРП активно виступає проти автономізації, федерального чи земельного устрою, створення спеціальних самоврядних зон тощо, бо вважає, що на сучасному етапі це завуальована спроба розчленування України, яка стоїть на перешкоді консолідації української нації і є загрозою для побудови та існування Української Держави.

УКРП бореться проти намагань на українській землі закладати державність на ідейних засадах космополітизму, фальшивого інтернаціоналізму, русифікаторської практики і комплексу меншвартості українців, бо така держава закріплювала б дискримінаційне становище українського народу, перешкоджала б відродженню української нації і збіднювала б уселюдську спільноту.

УКРП вважає, що Українську Державу можливо захистити, якщо в її основу буде покладена національна ідея.

УКРП вважає філософію та ідеологію комунізму, фашизму і шовінізму антилюдськими і шкідливими витворами Сатани і буде послідовно їх поборювати.

УКРП вважає ідеї українського націоналізму витвором генія українського народу. Вони йдуть з його глибин, є шляхетними, глибоко демократичними, співзвучними з уселюдськими та християнськими принципами моралі й понять справедливості, спрямовані на захист даних Богом прав українського народу, шанують права всіх народів.

УКРП вважає національно-визвольні змагання 30-50-их років, очолювані ОУН, унікальним явищем в історії українського народу, а його учасників — найбільш послідовними і шляхетними борцями-ідеалістами за права свого народу.

УКРП вважає за необхідне виховувати нові покоління українських патріотів на прикладі ОУН, наріжним каменем діяльності якої стали принципи: «Бог і Батьківщина!», «Свобода народам — Свобода людині!»

УКРП домагається створення економічної основи держави на засадах національної економіки соціального спрямування на принципах дії законів вільного ринку з обмеженим державним регулюванням, спрямованим на демонополізацію, екологічну безпеку, технологічний процес.

Бібліотека Меморіалу

4 октября 2016 года Минюст РФ внес Международный Мемориал в реестр «некоммерческих организаций, выполняющих функцию иностранного агента». Мы обжалуем это решение в суде.

Библиотека Международного Мемориала